

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

37

JOI

9 FEBRUARIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

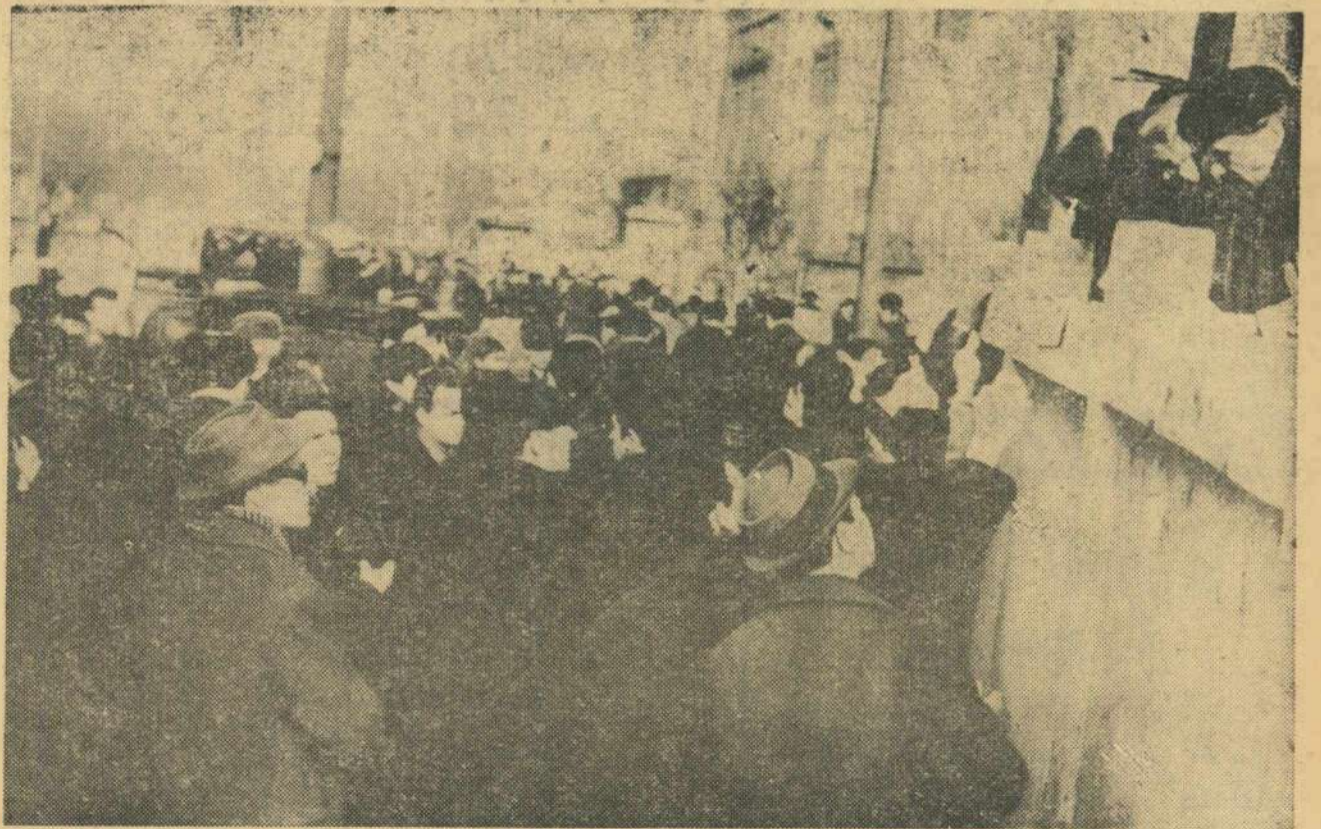
ATMOSFERA RELUĂRII CAMPIONATULUI SE SIMTE DIN PLIN

Stadioanele Dinamo și Giulești au trăit din plin, duminică, atmosfera apropierei campionatului. Mii și mii de spectatori, vrînd să-și vadă fotbalistii favoriți, au asaltat casele de bilete (precum se constată din această fotografie luată la stadionul Giulești).

În fotografia de sus, pe stadionul Dinamo, Frățilă înscrie în poarta Steagului roșu.

Duminica aceasta, ultima dinaintea jocurilor oficiale, pregătirile vor continua în ritm și mai susținut. Un meci atractiv va fi cel din Capitală, dintre Rapid și Dinamo, programat dimineața, în Giulești.

Fotografii de S. BRAȘOVEANU

■ DIN SUMAR ■ DIN SUMAR ■ DIN SUMAR ■ DIN SUMAR ■ DIN SUMAR ■

Pagina 3

Cartiere și tradiții în fotbalul românesc

Azi: „Belu — A.C.S.A.”

Pagina 5

Comentarii asupra turneului echipei olimpice în America de Sud

Paginile 10 și 11

Reportaje și comentarii de peste hotare

Pagina 12

Un amplu interviu cu BOBBY CHARLTON

GALATI

ECHIPELE LOCALE SE PREGĂTESC CU ASIDUITATE

...Divertisment la -15°

Cu toate că atât indica mercurul termometrului, cât și încălzirea cu trenuri și căciulile alergau de zor prin vâlcele din jurul stadionului Dunărea. Erau fotbalistii de la Siderurgistul, care, conștienți de dificultățile returului, se pregătesc cu asiduitate sub conducerea antrenorului Ion Zaharia. De la sedința de antrenament, în ziua vizitei noastre, au lipsit: Neagu (a datru absența nemotivată) și Velca, aflat în lotul de tineret. În schimb, au fost prezenți Botescu și Ionescu, promovati din echipa de juniori.

Băieții au intrat în incinta stadionului. Sedința de pregătire continuă cu exerciții de gimnastică, alergări și flotări cu sacii de nisip, după care antrenorul anunță: 15 minute de joc pe teren redus. După aceea, un croș de 2.000 m.

Cu plăcere consemnăm faptul că spre deosebire de alți ani, acum domnește în stăruință o atmosferă de optimism, de voie bună și de încredere. Antrenamentele echipei au început la data de 5 ianuarie și au avut loc de 5 ori pe săptămână. În etapa precompetitivă (16 februarie - 5 martie) echipa va sustine un turneu de 4 jocuri. În ce privește returul campionatului, atât antrenorul, jucătorii cât și suportorii gâlcănesc speră într-o bună comportare, care să le aducă primul loc și promovarea în categoria A.

Oțelul are lotul descompletat...

Prin plecarea în armată și scoaterea din lot a unor jucători mai în vârstă (N. Pătrășcu, Cristian, M. Pătrășcu, Tomescu, David), lotul echipei este la această oră descompletat. Lăudabilă este inițiativa clubului și antrenorului care au promovat în lot trei juniori: Strate, Felca, Ilie, dar ne permitem să atragem atenția asociației Oțelului, că în cadrul regiunii se găsesc și alte elemente tinere, talentate, care alături de jucătorii ca R. Matei, Valcan, Hulea, ar putea mări situația nu prea roză a echipei.

Primele necazuri la Gloria C. F. R.

„Antrenamentele au început cu 10 zile întârziere, nu găsim trenuri, nu ne bucurăm de o atenție suficientă din partea unor tovarăși din conducere și șefi de secție, nu avem, nu putem” - acesta a fost răspunsul dat de unii membri ai secției de fotbal, jucători, antrenor, la întrebarea noastră: Cum stăm cu pregătirile pentru retur? Interesant este faptul că tocmal un jucător de fotbal de la fosta Gloria C.F.R., ing. C. Iacob, și care este acum inginerul șef al uzinei, nu spiritină în suficientă măsură activitatea sportivă în general și fotbalul în special.

Antrenamentele se desfășoară în prezent pe... șoselele uzinei și prin împrejurimi, dar se pune întrebarea unde se vor desfășura sedințele de pregătire tehnică, tactică, deoarece echipa nu dispune de un teren de fotbal. Cel care este acum în curs de amenajare se va termina țirziu, neputând fi folosit decât la toamnă.

Afluență de juniori la Ancora

„Diaconu I (16 ani, un junior foarte talentat), Calagiu, Zaharia, Petrea, Diaconu II, reprezintă noul „val” de juniori promovați cu multă grijă de antrenorul Octavian Comsa. Prin folosirea lor se va realiza ceea ce „improspătare” de care echipa are nevoie.”

Pregătirile au început la 9 ianuarie și se desfășoară de 5 ori pe săptămână. După cum ne-a mărturisit antrenorul, în atenția sa sînt de rezolvat câteva probleme: întărirea disciplinei (jucătorii Mantă, Militaru nu s-au prezentat la nici un antrenament), iar în procesul de instruire se va pune un mare accent pe pregătirea fizică, pe sporirea vitezei și perfecționarea aplicării sistemului cu fundaș măturător.

T. SIRIOPOL
correspondent

ARAD

O INIȚIATIVĂ LAUDABILĂ A ARBITRILOR

Colegiul de arbitri din orașul Arad a luat o inițiativă laudabilă: comentarea principalelor prevederi ale regulamentului de fotbal cu loturile echipelor ce participă în campionatele de fotbal. La această activitate de improspătare a cunoștințelor își aduc contribuția cei mai calificați cavaleri ai fluierului.

Prima reuniune de acest fel a avut loc cu fotbalistii de la U.T.A. care împreună cu președintele Colegiului de arbitri, tov. Constantin Mironescu, au discutat o serie de capitole ale actualului regulament precum și despre ultimele precizări F.I.F.A. Asemenea întâlniri cu jucătorii se vor mai organiza și cu celelalte echipe din oraș: Vagonul, C.F.R., Teba, I.C.A. etc.

PAVEL ȘODINCA
correspondent

CLUJ

LA MICROFON, BRIGADA SPORTIVĂ!

La centrul universitar Cluj activează brigada complexă de propagandă sportivă, constituită în noiembrie 1965. Alături în exclusivitate din studenți, colectivul brigăzii popularizează printr-o emisiune radiofonică săptămînală rezultatele obținute de sportivii studenți, atât în competițiile în care sînt angrenați, cit și în afara terenului sau sălii de sport.

Nelipsită de la nici o ediție a emisiunii, rubrica de fotbal a prezentat ascultătorilor cronici, reportaje și interviuri realizate pe marginea comportării echipelor de performanță: Universitatea și Medicina. În atenția colectivului de redacție a stat și desfășurarea campionatului orășenesc de fotbal - seria studențească.

Reluînd o inițiativă mai veche, brigada a organizat cu ocazia sfîrșitului de an 1966 cîteva anchete în rîndul studenților clujeni.

„Cea mai populară echipă” a fost declarată Medicina Cluj (categoria C). Rezultatul apare normal, avînd în vedere că în numai 4 ani, echipa antrenată de înimosul asistent universitar Gheorghe Neia, a reușit performanța de a ajunge din campionatul orășenesc, în categoria C, unde ocupă un loc datorit de speranțe (locul 2, cu numai două înfrîngerii). Practicînd un fotbal bun, echipa și-a câștigat numeroși suportori în rîndul studenților clujeni. Rezultatele Medicinii în campionat și cupa, unde a eliminat pe Unirea Dej (2-0) și Industria sîmcei Olimpia Turzii (5-1) se cer întregite și în sezonul de primăvară al lui 1967.

Ca fotbalul este cel mai popular sport în rîndul studenților ne-o confirmă rezultatul unei alte anchete realizată de brigada. Zoltan Iancu a primit pentru a doua oară consecutiv calificativul de „cel mai popular sportiv clujean”.

Deci, studenții clujeni, care în duminicile cu fotbal fac neînchepătoare peluza stadionului din parcul orașului, au încredere în colegii lor, fotbalistii de la Universitatea. De la ei așteptăm cu toții un retur forte care să aducă spectacole fotbalistice de valoare și să elimine emoțiile generate de razele lanternei.

GEORGE PLEȘ
student

MEDGIDIA

RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ LA I.M.U.M.

I.M.U. Medgidia participă, în prezent, pentru a doua oară la campionatul categoriei C, seria Sud. Fata de 1965, la sfîrșitul turului 1966 echipa metalurgicilor din Medgidia a marcat un serios salt calitativ.

Iată comparativ situația echipei la încheierea celor două tururi:

1965 — locul 9 13 4 4 5 21-20 12
1966 — locul 2 13 7 4 2 19-9 18

Rezultatele pozitive din turul campionatului 1966 au la bază creșterea nivelului de pregătire a tuturor jucătorilor, aplicarea unor metode adecvate de antrenament, stabilitatea jucătorilor pe posturi, ceea ce a asigurat o comportare constantă echipei. În întregul tur au fost folosiți doar 14 jucători, schimbările operate fiind condiționate de accidentări sau îmbolnăviri ale unor titulari. Din totalul jucătorilor folosiți, 8 au participat la toate cele 13 jocuri, 2 la 12 jocuri etc. Golgeter este Călin (atacant central) cu 9

goluri marcate, 4 goluri au fost înscrise de extreme, iar 6 de către gîrători (1 din 11 metri).

La sedințele de pregătire care se țin exclusiv în aer liber, sub îndrumarea antrenorului Mihai Tudor, participă următorii jucători: Șerăfet, Pasa și Goredaris — portari, Girip, Straton, Tîrșoagă, Sava și Artimon — fundași, Kemal, Ghiorghe și Iuga — mijlocuși, Mîduche, Dumitrescu, Călin, Bîșchir, Marin și Catrina — înaintași. (Iuga și Artimon sînt promovați din lotul de juniori, iar Catrina de la echipa de categorie raională C.F.R. Medgidia).

Obiectivul propus este clasarea pe primul loc la sfîrșitul campionatului și toți jucătorii depun eforturi serioase pentru realizarea lui.

RADU AVRAM
correspondent

ORADEA

Echipa de categorie C, Olimpia Oradea, a ajuns într-un stadiu destul de înaintat la pregătirile. Meceriile de verificare, susținute pînă acum, lasă să se întrevadă o bună comportare a echipei orădene în apropiatul sezon de primăvară. În fotografie: fază din întâlnirea amicală susținută de Olimpia în compania echipei bucureștene Progresul. După cum se știe, localnicii au dat o bună replică echipei Progresul, ei fiind învinși doar cu scorul de 1-0, printr-un penalti transformat de Mateianu.

Foto: ȘTEFAN VILIDAR

CE FACEM CU SCHIMBUL DE MÎINE?

În regiunea Argeș activează în competiții organizate 27 de echipe de juniori, din care 3 în campionatul republican și 24 în campionatul regional.

Campionatul regional de juniori s-a desfășurat paralel cu cel de seniori. În general, preocuparea asociațiilor pentru pregătirea echipelor a fost bună. Echipetele Metalul Pitești (instrucător M. Burcă), A.S.A. Pitești (instrucător C. Urs) sînt pe locul I și II în clasamentul seriei Nord, iar echipele Unirea

Costești (antrenor Al. Soare), Textilistul Pitești și Aluminul Slatina sînt fruntașe ale clasamentului seriei Sud.

Făcînd o analiză mai profundă a preocupării secțiilor de fotbal în domeniul muncii de instruire și educație în rîndul juniorilor, se poate trage concluzia că, deși au fost obținute unele rezultate bune, totuși nu toate echipele acordă suficientă atenție creșterii vitezei, a celor. Corijente la acest capl. sînt echipele Dinamo Pitești, Oltul Rm. Vlcea și

cele regionale Forestierul Sîlpeni, Unirea Drăgășani, Automobilul Găești, Rapid P. Olt, Oltul Drăgănești și altele.

Cu puțin timp în urmă, echipa de juniori Dinamo Pitești era instruită de antrenorul Leonte Iancușchi, care s-a ocupat cu multă pasiune de o serie de tineri. Rezultatul: o mare parte din ei joacă azi în categorii superioare. Dăbrin, Prepurgel, Bădea, Radu, Niță, Dărenghea, Gheorghe, Cîrciumărescu, Mădoanu etc., au ajuns să fie componenți ai lotu-

rilor republicane sau jucători de bază în echipe de seniori A. Este surprinzător de ce astăzi echipa de juniori nu se mai bucură de aceeași atenție din partea biroului secției de fotbal.

Aceste corențe se datorează și faptului că în cadrul comisiei regionale de fotbal nu există o subcomisie de juniori, pentru a urmări și îndruma îndeaproape activitatea juniorilor. Așadar, la întrebarea: „Ce facem cu schimbul de mîine?” trebuie să răspundă nu numai secțiile de fotbal respective, ci și comisia regională.

ILIE FETEANU
correspondent

Într-o scrisoare trimisă redacției, corespondentul nostru V. Sășăranu ne informează că, recent, comisia regională de fotbal Maramureș a aplicat asupra sancțiunii unor jucători, asociații și antrenori, care în activitatea competițională de toamnă s-au făcut vinovați de abateri grave.

Ceea ce izbăște în cea mai mare măsură este situația echipei Electrica din Baia Mare. Cinci fotbalisti ai săi și anume: Alex. Bud, Alex. Guia, Alex. Osuath, Gh. Waum și Eugen Apjoc au fost excluși din viața sportivă, alți patru (Mircea Petrovan, Carol Szves, Petre Feher și Ioan Bala), suspendați pe timp de 2 ani, antrenorul Andrei Kovacs i s-a ridicat dreptul de a mai activa în fotbal, iar echipa a fost exclusă din campionatul regional...

Un vîu mai mare nu se poate întîmpla unei echipe. Din datele cuprinse în corespondență, reiese că sancțiunile primite îi revin pe... merit. Fotbalistii și antrenorii lor s-au făcut vinovați față de toți acei ce încadrează noțiunea de întrecere sportivă în rîndul mijloacelor de manifestare a respectului omului pentru om. Fără a contesta cit de cit justitatea asprelor măsuri, credem totuși că ele ar fi putut fi evitate din vreme și că vinovații de cele întîmplare la jocul Electrica Baia Mare — Lumina Cimpulung pe Tisa mai pot fi socotiți și alții. Este imposibil de închipuit că faptele săvîrșite de fotbalistii și antrenorii în acel meci nu au avut niște „precedente” mai puțin grave, care însă au fost tratate cu indulgență. Poate fi calificată alfel, decât vi-

novată de cele întîmplare, asociația sportivă Electrica? Se poate afirma că s-a îngrîșit ca sportivii ei să nu comită asemenea fapte? Nu, din păcate. Incapabilități de a asigura o educație sănătoasă celor ce o reprezintă pe terenul de sport, asociația a fost nevoită să asiste neputincioasă la o comportare cu totul nedemnă a fotbalistilor ei.

Alături de factorii de conducere ai asociației sportive Electrica, parțial la vinovăție este și comisia regională de fotbal. Lipsa de preocupare față de educația continuă a fotbalistilor, exigența scăzută față de abaterile petrecute de-a lungul întregului sezon, au determinat-o în cele din urmă să ia măsuri. În afara cazului lesit din comun al echipei Electrica, au mai fost suspendați: pe doi ani ju-

cătorul Florența Buca, iar pe un an și jumătate Vasile Neca (ambii de la Chimistul Baia Mare), asociațiile Bradul Vlșeu de sus și Forestiera Sighetul Marmăției au pierdut timp de 3 etape, Minerul Baia Borșa pentru două etape, iar echipele Recolta Lucăcești și Recolta Săntău din campionatul regional au fost scoase din competiție etc. Iată, așadar, gradul de indisciplină existent pe terenurile de fotbal din regiunea Maramureș. Pentru remedierea lui, comisia regională a aplicat sancțiuni severe printre care și un adăvrat K.O. echipei Electrica. Ne permitem să atragem atenția încă o dată că dacă în documentul educației fotbalistilor din regiune s-ar fi muncit atent, rădădător și continuu, ferm și în același timp convingător, mai mult ca sigur că nu am fi avut prilejul să înregistrăm faptele enumerate.

N. S.

„ELECTRICA” BAIJA-MARE — K. O.!

Cartiere și tradiții în fotbalul românesc

În partea de sud a Bucureștiului, cam de prin locul unde se termină Calea Șerban Vodă și pînă în fosta comună Apărătorii Patriei, se întinde așa numitul „cartier Belu”. Un cartier care, prin „producția” sa de fotbaliști, născuți și crescuți în atmosfera de emulație sportivă a terenului ACSA (azi „Constructorul”), poate rivaliza cu Oborul sau cu Giuleștiul, cu Mahala timișoreană sau cu Minășturul clujean.

Spre deosebire de aceste cartiere, aici n-a trăit o „echipă mare”, care să înmănuncheze toate talentele, cum a fost cazul Unirii Tricolor sau al Victoriei Cluj. Cartierul „Belu - A.C.S.A.” a scos an de an fotbaliști, dar aceștia s-au răspândit pe tot cuprinsul Capitalei, au jucat la diverse cluburi, atingînd în cadrul acestora adevărate culmi ale gloriei fotbalistice. Nume? Pentru început vom oferi numai câteva, pentru a da contur recoltei fotbalistice a cartierului, maeștrii emeriji Voinescu, Călinoiu, Ene I, Macri, maeștrii sportului Ene II, Soare.

Cu alte nume, ne vom întîlni în decursul reportajului.

TERENUL A.C.S.A. IMPLINEȘTE 40 DE ANI

Teagănul fotbalului din această parte a Bucureștiului a fost fără îndoială terenul A.C.S.A., inaugurat în anul 1927 și care împlinește acum 40 de ani de existență. La mică distanță de acesta, cartierul mai dispunea cîndva și de un al doilea teren, Olimpia, care însă, după cîțiva ani de folosire a trebuit să fie sacrificat din necesități de ordin edilitar și social-cultural.

Activitatea fotbalistică din acest vechi cartier trebuie privită atît prin prisma a două perioade de timp — ante și postbelică — cît și prin prisma celor trei echipe care s-au născut, au trăit și au murit aici: Olimpia, Dimbovița și A.C.S.A.

EPOCA „OLIMPIEI”

Activînd mai întîi pe lângă fostul liceu evanghelic, echipa de cartier Olimpia a trecut ulte-

ri sportului și actual vice-președinte al Federației Române de Fotbal, Alexandra Ene, Cornel Simionescu, Enache etc.

Din a treia generație și ultima — amintim pe Voinescu I și II, Călinoiu, Titu Popescu, Gheorghiu, Ciocca.

Dascălul acestor ultime două generații a fost Petre Steinbach, care, o dată terminată cariera sa la Unirea Tricolor, s-a dedicat creșterii elementelor tinere de la Olimpia.

Echipa și-a încetat activitatea imediat după terminarea războiului.

„DIMBOVIȚA” — UNA DIN CELE MAI VECHI ECHIBE BUCUREȘTENE

Una din cele mai reprezentative echipe ale cartierului, deși mai puțin cunoscută prin performanțele sale, este Dimbovița. Înființată în anul 1926, are și meritul amenajării, cu un an mai tîrziu, a stadionului de frumoasă tra-

Condițiile erau din ce în ce mai vitrege, dar echipa și-a continuat activitatea, entuziasmul și dragostea învingînd numeroasele dificultăți care se iveau la tot pasul.

O altă echipă a cartierului a fost ACSA, echipa fostei primării a unuia din sectoarele administrative în care era divizată Capitala pe vremuri. ACSA era alcătuită, spre deosebire de celelalte două echipe, din jucători recrutați din întreg orașul, atrași de condițiile materiale mai bune care le erau oferite. A luat ființă în jurul anului 1930 și a activat întotdeauna în categoriile inferioare. Din formație făceau parte: Casagrande, Petrică Popescu, Nisipescu, Ion Ionescu, Rogea precum și cei care mai tîrziu aveau să devină arbitri, Toma Bentu, D. Schulder, S. Segal, precum și juventistul Viorel Tilmaci. Activitatea acestei echipe ia sfîrșit în anul 1945.

PERIOADA POSTBELICĂ

Este și „epoca de aur” a acestui cartier. Singura dintre cele

tiva într-o categorie inferioară, era deosebit de apreciată. Dar lipsa de încredere manifestată față de aceste reale talente a făcut ca ele să nu fie folosite decît sporadic în prima formație, ca o soluție extremă. Din aceste motive, jucătorii s-au văzut nevoiți să-și caute consacrarea în altă parte, iar echipa care avea toate premisele asigurate pentru a deveni o echipă de bază, să dispară la fel de meteoric cum apăruse.

„NEA PAPALICĂ” — BUN LA TOATE

Nu se poate vorbi de fotbal în cartierul Belu fără a vorbi de unele figuri reprezentative ale sale: antrenorul Andrei Macri (nea Papalică) și maeștrii emeriji ai sportului I. Voinescu și Călinoiu.

A. Macri are o activitate de peste 40 de ani în fotbal, dintre care 10 ani ca jucător. A fost întotdeauna „inima fotbalului din cartier”, prin minimele sale trefnind aproape toți jucătorii amatori în

ta, plină de peripeții, ilustrează pasiunea și dorința de afirmare a acestui jucător. Deși nu făcea parte din lotul care se deplasa, el s-a prezentat totuși la gară. Pentru că biletele de tren erau asigurate numai pentru cei 11 jucători titulari, Voinescu a fost nevoit să călătorească... clandestin. Cum îi place simpaticului portar să spună, amintindu-și de această călătorie, a fost primul „meci” cîștigat „contra... G.F.R.-ului. Formația trebuia să evolueze sub egida clubului „Carmen” din Capitală iar litera „B”, pusă la sfîrșitul numelui echipei pe afișele din orașul de pe malurile Dunării, indicau de fapt că este a doua formație a clubului. Localnicii au luat însă această literă drept inițiala orașului București și au crezut că vor vedea la lucru însăși prima garnitură. Descinzînd în gara orașului Giurgiu, au fost primiți cu multă răceală de conducătorii clubului local, care au văzut că în loc de cei așteptați a venit o echipă de copii și juniori. „Pentru salvarea incasărilor — povesteste Voinescu — am fost sfătuiți să rămînem în camerele hotelului pînă cu puțin timp înainte de începerea meciului. Apariția noastră pe teren a însemnat o deziluzie pentru spectatori, mai ales că primele minute au adus și primul gol echipei gazde.”

Desfășurînd din acest moment un joc spectaculos, eficace, jucătorii bucureșteni au entuziasmat publicul care imediat a trecut de partea lor, încurajîndu-i și strigînd „Hai sugacii!”. „Sugacii” au cîștigat meciul cu 3-1, și o dată cu el sufragiile unanime. Victoria obținută se datorește în mare măsură și lui Voinescu care după 0-1 a luat locul portarului titular accidentat.

La întrebarea pe care i-am pus-o, care este cel mai bun produs al cartierului Belu, Voinescu răspunde fără ezitare — Călinoiu!

Ca și în cazul lui Voinescu, o prezentare a acestuia este inutilă. Călinoiu este tot un produs autentic al cartierului Belu. A debutat în sport ca... boxer, iar în fotbal ca... portar, post pe care avea să se consacre ulterior... Voinescu! Cea mai frumoasă amintire de cînd juca în echipa Dragoș Vodă: a doua zi după ce a devenit campion școlar la box la categoria minimă, echipa sa susținea un meci greu cu o cunoscută formație din campionatul orașenesc, Mureșul. Lipsînd titularul postului de extrem dreapta, antrenorul A. Macri a fost nevoit să-l introducă pe Călinoiu în formație. Inspirație fericită, deoarece în minutul 90, cu un șut din vole, Călinoiu a înscris golul victoriei!

A SECAT IZVORUL TALENTELOR ?

Scurta incursiune în istoria fotbalistică a cartierului sud-bucureștean este, desigur, incompletă, dar, în orice caz, convingătoare într-o anume privință: aceea că „Belu-ACSA” a fost întotdeauna o sursă bogată de talente, că a dat fotbalului bucureștean, fotbalului românesc, cadre numeroase, de real talent.

Dar după generația lui Voinescu și a lui Călinoiu a urmat o perioadă de stagnare, punctată, cînd și cînd, de unele „zvîniri”, cum ar fi apariția lui Mindru, Tîrcovnicu, Eftimie, Virgil Florea, Pamaș, Valcan, Scarlat, Nițulescu, Motoc.

Ultimii ani ne fac însă să ne punem întrebarea: a secat oare izvorul talentelor din acest cartier? Căci puțini sînt jucătorii care își iau zborul spre performanță, în ultimul timp, de aici!

Noi credem că „Belu-ACSA” poate da mai departe fotbaliști valoroși. Trebuie doar muncă atentă, devotată, de depistare a talentelor, de creștere și formare a lor.

Asociațiile sportive cu secții de fotbal din acest cartier au cuvîntul...

Leonida TONCU
Gheorghe NERTEA

Formația „Olimpia” în anul 1929. În fotografie, printre alții: Radu Niculescu, Pavelescu, Stănescu și actualii antrenori Taciuc și Kluge

Andrei Macri („Nea Papalică”), vechi animator al activității fotbalistice din cartier

rior sub egida unei societăți petrolifere, avînd astfel asigurate oarecare condiții materiale. Este și motivul pentru care această echipă și-a permis uneori să achiziționeze, din altă parte, jucători gata formați, deși are merite incontestabile în creșterea unor generații întregi de fotbaliști pe care însă nu i-a folosit cu încredere în prima formație. Din această cauză, echipa a oscilat aproape permanent între categoria „onoare” a campionatului districtual și divizia B. Dintre generațiile de jucători care au îmbrăcat de-a lungul anilor tricoul alb-negru al acestei echipe, trei ni se par mai reprezentative.

Mai întîi generația din jurul anului 1930, care cuprindea printre alții pe Paulini, Mircea Crutescu, Piky Kroner, Robe, Subășanu, Radu Niculescu, Jack Alterescu, jucători dintre care unii au apărut de câteva ori și în echipa națională.

A doua generație glorioasă a acestei echipe este aceea a lui Valentin Stănescu, din care mai făceau parte cei doi frați Ion Pamaș și Ion Vasile, dr. C. Rădulescu (fost jucător la Universitatea Cluj), regretatul fost jucător al lui Juventus și antrenor al Progresului, Gică Nicolae, Romeo Catană, apoi Cornel Niculescu, Copeș, Eugen Georgescu, Alex. Florea, Mihai Ionescu-Ciupi. Cîțiva ani mai tîrziu, maeștrul emerit

ditie, care, la început, i-a purtat și numele și care, apoi, și-a schimbat denumirea în A.C.S.A. Sub această ultimă denumire a devenit cunoscută în lumea sportivilor, mai ales a celor din București.

Cu ocazia inaugurării stadionului s-a disputat și primul meci, în care gazdele au învins cu 3-1 echipa ce, mai tîrziu, avea să devină marea ei rivală, Gloria. A. Macri, Biro, Bădulescu, Cătușanu, Chizer, Vasile Florian, Lupu, Pavel Niculici, Armeanu, Bartha, Georgescu, Voiculescu făceau parte pe atunci din formația vechiului club bucureștean. Dacă numele lor n-a ajuns să figureze în eita jucătorilor din aceea perioadă, aceasta s-a datorat pe de o parte condițiilor materiale deosebit de grele în care jucau, iar pe de altă parte faptului că toți jucătorii, muncitori fiind, ersu nevoiți să lucreze de dimineață pînă seara. Cît despre antrenamente organizate, aproape că nici nu putea fi vorba, jucătorii întîlnindu-se numai duminica, înaintea meciului. Datorită acestui fapt, echipa nu a putut să se impună în fotbalul românesc, numai talentul și entuziasmul jucătorilor fiind insuficiente.

Dimbovița are și meritul de a fi printre primele echipe bucureștene cu o formație proprie de copii.

Au venit anii grei ai războiului.

trei echipe care s-au supraviețuit numeroaselor greutăți întîmpinate de-a lungul anilor, a fost Dimbovița, deși — și aceasta — sub diferite denumiri. Iatăciud ce „mină de aur” reprezenta tînetul acestui cartier, un fost industriaș de prin partea locului a luat echipa sub oblăduirea sa, oferind jucătorilor condiții materiale mai bune ca la alte cluburi. Mai întîi, echipa își schimbă denumirea și o dată cu aceasta își asigură și serviciile „generației a treia” a Olimpiei, care trece în bloc la noua echipă. După o scurtă activitate în campionatul orașului București echipa își schimbă din nou numele, devenind de data aceasta „Dragoș Vodă”.

De această echipă este legată activitatea unei întregi generații valoroase de jucători dintre care unii au cunoscut satisfacțiile cele mai înalte oferite de sport în general și de fotbal în special. Alții, la fel de talentați ca primii, nu s-au putut afirma din motive care nu întotdeauna au depins de ei. Din rîndul celor dintîi notăm pe Voinescu I și II, Călinoiu, frații Smăărăndescu, Soare, Ciocca, Sirbu, Cucușeși, Pirvu, Crăciun, Merlan, iar printre ceilalți pe Pagu, Pop, Iliescu I și II, Nicolaiide, Petrescu, Bălăescu, Rădanță.

Acești jucători alcătuiau o echipă care, la timpul ei, deși ac-

cuprinsul prezentului material. A crescut generația întregi de jucători, atît la echipele din acest cartier cît și, din 1949, pe fostul teren Venus, în cadrul ICAB-ului, unde și-a desfășurat activitatea profesională. Cu o deosebită pasiune pentru creșterea copiilor și juniorilor, el a cumulat întotdeauna, la aceste echipe, funcția de antrenor, conducător, magazinier etc. Se mîndrește cu faptul că prin minile sale au trecut, printre alții, patru din cei ce mai tîrziu aveau să devină maeștrii emeriji ai sportului: Voinescu, Călinoiu, Nunweiler III și Macri.

Pînă în ziua de azi, A. Macri de la care deținem multe din datele acestui reportaj, a rămas același îndrăgostit de fotbal, fiind unul dintre cei mai harnici membri ai Comisiei orașenești.

VOINESCU ȘI CĂLINOIU — MINDRIA FOTBALISTICĂ A CARTIERULUI

Fiind un produs sută la sută al cartierului Belu, Ion Voinescu păstrează cele mai frumoase amintiri de pe vremea cînd era încă junior.

La echipa Dragoș Vodă, a făcut prima lui deplasare, cu ocazia unui meci amical la Giurgiu în care a jucat... half dreapta, post în care avea să se consacre, mai tîrziu, Călinoiu! Deplasarea aces-

Antrenorii au discutat concluziile

campionatului mondial

După un campionat mondial se modifică și se îmbogățesc, într-o măsură mai mare sau mai mică, numeroase aspecte care vizează o sferă largă de probleme, de la concepția de joc la chestiuni tehnico-tactice, de la necesități de ordin metodic la sfera medicinei sportive.

Confruntând învățămintele ediției 1966 a Cupei Jules Rimet, cu toate trăsăturile care compun fizionomia fotbalului nostru, se cuvin o serie de precizări și adaosuri fertile, menite să-l poarte și să-l mențină mereu în zona celei mai stringente actualități.

Aceasta este și intenția actualului material, extras din referatul alcătuit de Colegiul central de antrenori, prezentat și comentat cu ocazia consfătuirii antrenorilor de la echipele de categoria A și B, care a avut loc la București, luni 6 februarie a. c.

Materialul sintetizează o serie de învățăminte ale C. M. și arată cum trebuie ele aplicate de echipele noastre.

Spiritul jocului, sistemul și dinamica sa

SPIRITUL OFENSIV va rămâne și pe mai departe cheia de boltă a concepției noastre de joc. Spiritul ofensiv trebuie păstrat chiar atunci când adversarul domină și ne impune pentru un timp o aglomerare masivă în apărare. Numai în acest fel echipele vor putea beneficia de toate resursele fizice și morale și vor putea obține succese. Echipele care s-au manifestat în spirit ofensiv la campionatul mondial au înregistrat succese (Anglia, R.F. Germană, Portugalia, Ungaria), în timp ce acelea care s-au bazat pe un spirit defensiv au eșuat (Elveția, Italia).

SISTEMUL DE JOC nu a constituit ceva perfect delimitat, rigid. Echipele au adoptat, chiar în cadrul aceluiași meci, un sistem cu diferite variante. Ceva mai mult, au fost echipe care au trecut de la sistemul beton la sistemul 4-3-3 (Ungaria). Acest lucru dovedește că majoritatea echipelor au jucat elastic, limitele așezării fixe și a sarcinilor pe posturi fiind cu mult depășite. Succesul a aparținut formațiilor care au știut să facă față acestui deziderat. Atât echipele care au aplicat sistemul, cât și cele care au aplicat sistemul cu 4 fundași (linia de acoperire) au obținut rezultate remarcabile. Secretul se poate spune că a constatat nu în adoptarea unui sistem, ci în modul cum el a fost interpretat în favoarea fazelor de joc, în lăntuite până la scopul final.

Va trebui să adoptăm pentru jocul echipelor noastre o anumită trăsătură caracteristică jocului elastic, în care faza decide mișcarea jucătorilor, plasamentul lor și circulația mingii, urmărindu-se obținerea de poziții cât mai bune pentru rezolvarea ei. Va trebui să ținem seama că nu așezarea determină conținutul jocului.

DINAMICA JOCULUI. Importantă pentru desfășurarea jocului, dinamica a înlocuit așezarea care odinioară era considerată mijlocul principal pentru obținerea rezultatelor. Așa cum s-a văzut la campionatul mondial, plasamentul jucătorilor nu se mai face după „zona” compartimentului sau a postului. Ne revine obligația să înălțăm diferențele dintre compartimentul de atac și cel de apărare, dintre un post și altul. Aceasta nu înseamnă că nu va trebui păstrată o anumită așezare organizată pe principii acoperirii terenului sau că nu se va acționa conform caracteristicilor unui anumit post. Astăzi jocul cere de multe ori aglomerări false pe anumite zone, pentru crearea unui spațiu de manevră în altele. De asemenea, se impune pregătirea unor jucători coordonatori care să acționeze pe zone foarte mari, completând numărul forțelor în anumite faze de joc, precum au fost Bobby Charlton, Ball, Overath, Coluna, Rocha etc.

Compartimentele, odinioară ceva rigid, au cedat locul liniilor create după cerințele jocului, organizate cu atâția jucători câți sînt necesari. Relația dintre linii trebuie să fie dinamică și realistă. Linia de mijloc trebuie să devină baza tactică a echipei, asigurând, prin dinamismul ei, atât protecția liniei de

sarul sau în condiții de oprire sau pornire bruscă.

În sfârșit, remarcând detenta deosebită a unor jucători ca Bobby Moore, Schultz, Secler, Eusebio, Torrez, Troche, Caetano, Rocha etc. subliniem că jocul aglomerat din fața porții pretinde atât apărătorilor cât și atacanților o detentă foarte bună. Vom fi nevoiți să restructurăm jocul cât și antrenamentul nostru pentru perfecționarea detentei.

TEHNIC

S-a remarcat sporirea nivelului de finețe în manevrarea mingii. Precizia a fost prezentă într-o măsură mai mare sau mai mică (după cum echipele au aplicat marcajul la interceptie sau la om). Dar și în această privință, o serie de jucători, în special cei din linia de mijloc, au avut execuții precise chiar la distanțe de 40-50 metri. Această calitate a permis schimbarea jocului de pe o parte pe alta și surprinderea adversarilor prin contraatac. Pasele lungi au fost de mare folos atunci cînd erau precise.

La acest campionat mondial, tehnica s-a remarcat și prin lovirea mingii fără a se trăda direcția sau momentul execuției. Acest lucru a derutat mult pe apărători. Preluarea fentată, cu amortizarea mingii, la mică distanță de posesorul balonului și pe direcția de joc a fost mult utilizată. Deși jucătorii noștri au introdus în bagajul lor tehnic acest procedeu, el va trebui perfecționat pe viitor, fiind necesar în jocul pe spații mici.

Jocul cu capul a căpătat precizie, finețe și varietate, astfel că jucătorii rezolvă, datorită lui, situații dificile, în special în fața porții.

Un mare progres s-a făcut în

la campionatul mondial a arătat că toate țările dau importanță mare acestui factor, indiferent că este vorba de școala engleză (stil în forță) sau școala braziliană (cu accent pe finețe).

Îmbinarea tehnicii cu pregătirea fizică, adică cu acele calități care fac ca arta tehnică să devină o armă fotbalistică, este necesară, și antrenorii noștri vor trebui să găsească mijloacele convenite pentru realizarea acestei sinteze.

TACTIC

S-a remarcat la toate echipele tendința de a juca colectiv, în special în faza de pregătire a jocului. S-a mai remarcat și o altă tactică, crearea unei aglomerări deliberate pe o parte și infiltrarea pe aripa opusă, „descoperită”, a unui jucător din linia de fund sau din linia de mijloc. Pe aceasta trebuie să o preluăm și noi.

S-a mai remarcat o manevră de înaintare cu întreg frontul de atac pînă în apropierea porții adverse. În această fază se trimitea o pasă înapoi, unui jucător din linia intermediară sau de fund, pentru ca acesta să tragă puternic de la distanță (Rocha, Coluna, Bechenbauer, Bobby Charlton etc.). Manevra s-a dovedit foarte eficientă în combaterea apărărilor aglomerate.

Modalități de apărare...

În apărare, echipele au adoptat fie tactica de măturoțor, fie tactica liniei de acoperire sau tactică liniei cu folosirea ofsaidului (numai Franța în jocul cu Anglia). Toate aceste tactici s-au dovedit eficiente, atunci cînd jucătorii au

adverse o regrupare pentru intervenții eficiente. Un mare aport l-au adus jucătorii coordonatori, prezenți în orice fază.

Mijlocul terenului a fost ocupat de un număr suficient de jucători, nu pentru stăpînirea lui propriuzisă, ci pentru a da posibilitate jucătorilor să devină în orice moment, fie apărători suplimentari, fie atacanți suplimentari. A fost spațiul unde s-a organizat jocul pentru desfășurarea eficientă a acțiunilor de atac și de apărare. Aici aveau loc schimbările de direcție și alegerea mijloacelor decisive pentru atac. Antrenorii noștri vor trebui să dea mai multă atenție ocupării mijlocului terenului, în ideea de mai sus.

În ceea ce privește marcajul, socolim corespunzătoare adaptarea lui la specificul zonelor. În 16 metri s-a dovedit eficient marcajul sever în zonă, în timp ce la mijlocul terenului marcajul cel mai frecvent adoptat la campionatul mondial a fost marcajul la interceptie. Aplicarea unui marcaj strict pe tot terenul s-a dovedit ineficientă, obosește jucătorii și încurcă jocul. Credem că există situații în care se poate aplica și acest fel de marcaj de către un singur jucător împotriva unui adversar foarte bun (Stiles contra lui Eusebio). Acesta este însă o excepție. Este necesar ca antrenorii să exerseze mult și des ambele feluri de marcaj, la om și la interceptie, dar uneori și pe cel denumit „umbra” pe tot terenul.

Nou și vechi în sfera posturilor

PORTARI. În afară de sarcinile specifice postului, este necesar să urmărească desfășurarea jocului și să corecteze plasamentul jucătorilor din apărare. Vor acționa atît în spațiul de 16 metri, ca portari sau ca fundași de acoperire, cât și dincolo de acest spațiu (fără să pericliteze integritatea porții). Trebuie să-și formeze deprinderi tehnice de fundași. Pentru a ajuta inițierea atacurilor, vor folosi cu precădere aruncarea cu mina la distanțe mari, fără însă a renunța și la transmiterile cu piciorul, dacă ele sînt precise.

FUNDAȘII DE MARGINE. Pe lângă jocul de apărare, participă azi la jocul de atac în post de mijloc și de înaintaș cu precădere pe zona extremei. Nu mai este admisibil ca un fundaș să apară pe postul de extremă cu o tehnică rudimentară de apărător, ci să-și însușească și procedeele specifice acestui post.

FUNDAȘII CENTRALI. Vor rămîne în continuare ultimii apărători, gata a se dubla în orice moment între ei, sau cu fundași de margine. Vor lua însă parte și la acțiuni de atac cînd au mingea la picior, sau cînd faza cere acest lucru.

MIJLOCASII. Pe lângă jocul lor obișnuit la mijlocul terenului, se vor intercala activ în linia de fundași sau în cea de atac, după necesități, creînd superioritatea numerică în orice parte a terenului. Numărul mijlocașilor se poate mări temporar în mijlocul terenului pentru o mai bună organizare și desfășurare a acțiunilor, fără să se ajungă la aglomerări inutile.

ATACANȚII. În jocul ofensiv vor fi preocupați într-o măsură mai mare de finalizare, deplasîndu-se mult, pentru a fi prezenți mereu acolo unde cere faza. Nu vor uita, de asemenea, și obligațiile lor în faza de apărare.

Extremele vor acționa acum mult mai elastic, mai variat, atît în atac cât și în apărare, deplasîndu-se peste tot în terenul advers. Vor fi preocupate de construcție, de finalizare cât și de obligația de a manevra în apărare.

În prezent este necesar ca jucătorii noștri să aplice cu mai multă convingere sarcinile duble de atac și de apărare, temporar, rațional, elastic.

PRIN CE SĂ ÎMBUNĂTĂȚIM JOCUL ECHIELELOR NOASTRE

conformă cu posibilitățile jucătorilor, dar pe cât se poate păstrînd trăsăturile ambelor categorii. De altfel, echipe ca Dinamo București, Dinamo Pitești, Rapid, Universitatea Craiova au folosit aceste forme duble în unele jocuri, dovedind posibilități adecvate.

Factorii jocului și relațiile dintre ei, în continuă prefacere și îmbogățire

FIZIC

În timpul campionatului mondial din Anglia, programat aproximativ după terminarea campionatelor interne, unele echipe au manifestat prospețime și vigoare durabile (Anglia, R.F. Germană, R.P.D. Coreeană), ceea ce le-a permis să obțină succese chiar în fața unor adversari cu o tehnică superioară. În schimb, echipe ca Italia, Franța, Brazilia, Argentina, dovedind o pregătire fizică insuficientă, au înregistrat fireșc, insuccese. Rezistența se manifesta pentru alergări în viteză maximală și submaximală, alternate cu alergări lente sau cu mers.

Va trebui să realizăm o rezistență de joc deosebită, necesară atît pe timpul celor 90 minute cât și într-o suită de jocuri cu miză deosebită (de tipul turneelor, de exemplu), precum și rezistența necesară în decursul unui an pentru jocurile de campionat, pentru turnee sau competiții internaționale, interclub sau interțări, oficiale sau amicale.

Trebuie îmbunătățite de asemenea echilibrul și forța picioarelor, pentru ca jucătorul să poată executa corect diversele procedee tehnice pe timpul șocurilor cu adver-

executarea fentelor cu aplicativitate la joc, importante pe spațiile mici, aglomerate, împotriva acțiunii de marcaj a adversarilor, dar mai ales în pătrunderile finale către poartă. Datorită unui control perfect asupra mingii și asupra corpului, fentele se execută nu numai de la distanță, ci și din imediata apropiere a adversarului, fiind realizate deopotrivă cu corpul sau cu piciorul, cînd jucătorul are sau nu are mingea. Fentele au început să fie folosite din ce în ce mai mult și de apărători, atît în situațiile de atac cât și în situațiile de apărare pentru recuperarea mingii.

În antrenamentele noastre trebuie exersate pînă la măiestrie aceste procedee. Să nu uităm totuși că fenta este un procedeu bazat pe calitățile naturale, deci trebuie exersată încă din primii ani ai practicii fotbalului.

Jucătorii aveau în bagajul lor tehnic atît procedee specifice compartimentului de atac, cât și celui de apărare; totuși puțini au fost capabili să manevreze la perfecție mingea conform cu necesitățile postului adoptat pe fază. În special fundașii care au trecut în atac (Cohen, Willson, Kaposta, Hottges, Pirri, Albrecht etc.) n-au arătat că stăpînesc procedeele tehnice necesare în noua circumstanță.

În privința trasului la poartă, unii jucători au sutat corespunzător chiar de la distanță (Bobby Charlton, Beckenbauer, Eusebio, Torres, Hurst etc.). La alții, însușirea acestui procedeu a fost necorespunzătoare, determinînd multe ratări (Gento, Held, Rattin, Peiro, Gondet, Greaves etc.). Va trebui ca antrenorii noștri să continue munca pentru rezolvarea problemei trasului la poartă în condiții de viteză, dezechilibru, spațiu redus și traiectoria dificilă a mingii.

Loviturile fixe au fost în general executate cu măiestrie (finețe și forță). Și la noi vor trebui pregătite cu mai multă atenție, în conformitate cu situațiile de joc.

Gradul de tehnicitate demonstrat

cunoscut și aplicat corect și creator principiile fiecăreia. Valoarea jucătorilor a decis randamentul tactic în apărare. S-a văzut la toate apărățile tendința de a folosi „acoperirea” (manevră de prudență pentru orice eventualitate). Chiar echipa Franței, în jocul cu Anglia, cînd a aplicat apărarea în linie cu utilizarea ofsaidului, a avut momente cînd Budzinski se retrăgea pentru a acoperi pe Artelesa sau pe alți fundași. Acoperirea trebuie aplicată de echipele noastre deoarece conferă siguranță în apărare.

Ieșirea din apărare s-a făcut la cele mai multe echipe colectiv, cu pase numeroase efectuate în terenul propriu.

...și de atac

La toate echipele s-a observat tendința organizării atacului din momentul recuperării, fie prin contraatac cu ajutorul mingilor lungi, fie după o pregătire a lui în terenul propriu, prin manevre menite să schimbe direcția de atac pînă la găsirea momentului prielnic finalizării.

O parte din echipe au acționat în mingi lungi, deși nu au folosit în mod voit contraatacul (Anglia, R.F. Germană, U.R.S.S.) în timp ce altele (Italia, Uruguay) au folosit un contraatac deliberat. Au fost echipe care s-au bizuit pe un atac dus cu întreg compartimentul pe toată lățimea terenului (Brazilia, Anglia, Ungaria), recurgînd la manevre colective pentru a domina adversarul pînă la poarta proprie. Această manieră nu s-a dovedit eficientă, a permis apărării

Toate aceste date arată modificarea treptată dar substanțială a jocului de fotbal ca sinteză a celor cinci factori.

De aceea, trebuie să reflectăm asupra necesității de restructurare și perfecționare a procesului de antrenament, singurul mijloc prin care jucătorii noștri pot ajunge la nivelul exigențelor fotbalului modern.

PARE LEGITIM SĂ ASPIRĂM LA CALIFICAREA PENTRU MEXIC

Se cuvine să evaluăm acum, cât mai exact posibil, care a fost fizionomia echipei olimpice în turneul întreprins în Uruguay și Ecuador. Cu ce arme a luptat împotriva celor cinci adversari, prin ce anume a frapat atenția observatorilor străini, care sînt cunoștințele ei de ordin tactic, prin ce randament și-au onorat jucătorii valoarea care i-a împins să treacă prin silele selecției.

Precizarea unui reper...

„Capacitatea” jucătorilor sau a echipelor e o noțiune ce trebuie disociată. Se poate vorbi despre o capacitate crasipermanentă, repetabilă în prezența unor anumiți parametri de pregătire și de viață, și despre o capacitate actuală, sesizabilă într-o anumită partidă sau într-un grup de câteva meciuri. Ea se poate suprapune sau nu peste prima. Raporturile dintre capacitățile actuală și cea viitoare pot fi polimorfe și deseori se dovedesc hazardate presupunerile pornite

din nou extrem de dotat pentru acest rol, spre deosebire de Moldoveanu, care l-a jucat într-o proporție mai redusă. Echipa s-a aglomerat cu inteligență și promptitudine prin abandonarea zonelor puțin sau de loc importante pentru finalizare, șapte-opt jucători au format blocul defensiv, grupându-se pe spațiul din fața porții în jurul cuplului Boc-Dumitru Nicolae. La „intrarea” blocului au stat întotdeauna doi jucători mobili, volanți aproape cu un tactism special pentru zonele cele mai primejduite. Adversarii au fost marcați după criteriul zonal. Nimeni n-a încercat să-și urnărească „omul său” pînă-n pinzele albe, indiferent de zona în care acesta s-ar fi deplasat. Este lăudabil și concludent acest lucru, într-o perioadă cînd voga lui Herrera dezlănțuie, dar sub nivelul celor europeni. La ultimul meci terenul a fost denivelat, cu încă mare, înalță de două palme.

micității pregătirii prin jocuri spațiate la 3-4 zile. A fost vorba de unele dificultăți organizatorice care, bineînțeles, nu revin în nici un procent delegației noastre. Trei partide s-au desfășurat în noaptea (instalații de iluminat nici mai bune nici mai rele decît în altă parte), iar ultimul meci (cu Barcelona la Guayaquil) s-a terminat și el sub lumina reflectoarelor, deci la o temperatură plăcută jucătorului de fotbal. Cîmpurile de joc satisfăcătoare, dar sub nivelul celor europeni. La ultimul meci terenul a fost denivelat, cu încă mare, înalță de două palme.

laborare cu alți jucători, n-a fost susținută concludent, ci avea doar un caracter intim-pilator, guvernat de inspirația și dispoziția ofensivă a fundașilor. Această scăpare privează echipa de multe ocazii și ar trebui corectată în timpul cel mai scurt.

Linia de fundași a avut în spate doi portari plini de calități, care au știut să se poarte în toate circumstanțele tactice (pe linia porții, în caroul de 16 m. etc.), să dirijeze apărarea și să degajeze de predilecție cu mîna.

Punctul forte a fost... o linie

Linia mediană Năstănilă-Libardi a fost erod, cel mai bun compartiment al echipei. Mai întîi ne-a dat „iluzia optică” că stăpînește întreg terenul, senzație receptată numai de la jucătorii cu raționament prompt, care apar întotdeauna acolo unde trebuie. Bine sincronizați în toate sensurile, cu înaintașii, cu fundașii, și între ei, cu egală pasiune pentru atac și pentru apărare. Năstănilă avansa mai mult în timpul advers, intrînd pe poziții favorabile finalizării, în timp ce Libardi întindea în egală măsură mîna atît apărătorilor cît și înaintașilor. Flexibilă, inteligentă, inspirată și tehnică, linia mediană a introdus în echipă o veritabilă disciplină tactică, impregnîndu-i omogenitate, în ciuda aleatului ei din jucătorii de la opt cluburi. S-a comportat excelent în jocurile cu naționala Uruguayului (Libardi mai ales) cu Penarol și Emelec.

Prin retragerea înaintașilor (atunci cînd se făcea) și presingul efectuat de către Năsturescu (cel mai mult), Frățilă și Moldoveanu, se confecționa un autentic bloc defensiv, altitudine prin care s-a rezistat în fața unor atacanți în general neiertători (Domingo, Perez, Vera, Urrumendi, Spencer, Cortes, Morales, Delgado, Echeverria etc.).

„Românii joacă foarte bune”

Aceasta a fost replica multor specialiști după toate partidele terminate cu rezultate onorabile (victorii sau egalitate), inserată în subsolul cărții noastre de vizită. Maniera noastră de atac a impresionat prin viteză. Cînd am pierdut la Quito, lăntoarea ne-a lovit (în repriza secundă, nimeni nu mai putea sprinta). Viteza de joc a rezultat din însușirea vitezei de alergare, de execuție și de anticipare. Purtătorul balonului a fost susținut din punct de vedere tactic și psihologic de către 1-2-3 jucători care se demarcau rapid și sincronizat. Astfel de nuclee ofensive se înghebau frecvent. De aici și pînă la alcătuirea unui bloc ofensiv mai rămăsesse doar un pas (rarori efectuat însă). Pe zonele părăsite temporar de extreme nu pătrundea decît sporadic altcineva (înaintași centrali, mijlocași, fundași laterali), participarea liniilor dinapoi la atac fiind mai redusă decît viceversa.

Pasele lungi au fost utilizate rar. În schimb tricolorii noștri au realizat frecvent o izbită circulație de balon. În

partidele cu Penarol și Emelec s-au realizat pe alături sute de 8-10 pase, determinante pentru fisurarea și dezechilibrarea apărărilor adverse. Tentative individuale prin dribling, depășiri în viteză etc. au reușit în genere tuturor înaintașilor (Năsturescu, Moldoveanu, Frățilă, Ionescu și Dumitru — minus unele excepecii). Procent de „un-doi”-uri reușite, înec nesatisfăcător; jucătorul ce retrimite pasa nu vine înapoi ca să atragă și să disloce apărătorul direct.

Prin rapiditate, prin schimbarea neașteptată a direcției acțiunilor de atac și prin unele execuții tehnice bine șlefuite, jocul echipei noastre a dobîndit un indice de spectacol sesizabil chiar și pentru sensibilitatea spectatorului sud-american. După inserierea celui de al doilea gol cu Penarol, toată lumea era de acord că românii au realizat un episod incîntător: pase scurte, precise, date cu călcîiul, trimise printre picioarele adversarilor etc. „El Diario” de a doua zi, recunoștea acest lucru într-o exprimare ciudată, reușind să se obiectiveze doar parțial: „România a realizat o acceptabilă imitație a fotbalului nostru (pase precise, scurte, date dintr-odată, cu multă oportunitate, demonstrînd cunoașterea artei rio-platense și a driblingului exact” !)

Jucătorii români au privit fără complexe la toți adversarii. N-au mai plecat ochii în

COMENTARIILE ALE TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL

fața faimei și renumelui. Tot trăind în mijlocul ei, am înțeles să ne obișnuim cu „lumea bună” a fotbalului mondial. Au demonstrat un simț al datoriei, muncind, ambiționîndu-se, rezistînd tuturor factorilor de iritație. Nici unul dintre fotbalistii români n-a comis vreun act de indisciplină ieșit din comun (exceptînd faulturile banale și inerente), în timp ce doi dintre adversarii noștri au fost eliminați de pe teren: Gonzalez (Penarol) și Querjano (Barcelona), (să se mai pomenim și alte nume care ar fi meritat aceeași soartă).

Cu mulți fotbalisti tineri și valoroși, jucînd de multă vreme împreună, cu o largă experiență internațională, echipa olimpică nu putea să aibă o altfel de comportare. Desigur, antrenorii Bazil Marian, Valentin Stănescu și medicul Dumitru Tomescu au partea lor de merit.

În apărare se joacă în general atent și sprîjinul reciproc a fost o noțiune respectată. Îngrijorătoare ni se pare totuși slaba productivitate a atacanților centrali. Aici mai trebuie încercate și alte formule. Ne caracterizează (ca pe orice echipă europeană) tendința la disciplină tactică. E tocmai ceea ce lipsește indecît echipei sud-american. Cele două școli fac eforturi în direcții convergente: europene tind spre puterea lor de improvizație, iar ceilalți caută să dobîndească capacitatea de a juca după o anumită „partitură tactică”.

Verificare s-a făcut, experiența s-a cîștigat, omogenitatea s-a adîncit. Unii dintre cei 18 jucători au fost înfirmiți. N-au rezistat exigențelor fotbalului internațional. Trebuie noi căutări și noi verificări.

Romulus BALABAN

CONSTANTINESCU. Excepțional în primele două partide. Plăsmenit, reflexe, prezent în carci, contribuie la jocul constructiv. Slab în partida cu Univer-sitaro.

NICULESCU. Inter-venții magistrale în a doua repriză cu Univer-sitaro. Temerar, maestru în blocaje. N-a greșit nici în partida cu Emelec pînă cînd a fost lovit de către înaintașul Marzalde, suferind o comotie.

SĂTMĂREANU. În general bine în pro-gres. Uneori își negli-jează adversarul, mar-cîndu-i cu aproximație. Trebuie să fie mai tem-perat în momentul at-cului de deposedare, mai calm în fața ad-versarilor rapizi și buni dribleri. Pozitive pre-ocupări ofensive.

LUPEȘCU. Foarte bun atîta timp cît a jucat (două partide). I-am recomanda să analizeze în primele minute cum fentează de predilecție adversarul său direct. A participat cu folos la construirea atacurii.

BOC. Remarcabil din toate punctele de vedere. Pare a fi un jucător complet. Făcînd o repriză slabă, a fost schimbat în meciul cu Univer-sitaro. L-am văzut tare afectat. Semn de pasiune și de... mare perspectivă.

DUMITRU NICO-LAE. Aproape de ne-trecut. Peste nivelul

din campionat. Ar trebui să dobîndească mai multă mobilitate. Împreună cu Boc va alcătui, sperăm, un cuplu de renume.

FLOREA. S-a com-portat satisfăcător, dar la randament oac-recum egal e firesc să fie preferați cei mai ti-neri.

DELEANU. Din ce în ce mai convingător. Se adaptează oricărui ad-versar. Tehnic foarte bun. A făcut însă prea puțin uz de cal-tățile sale recunoscute pentru acțiunile ofen-sive. După patru partide bune, în ultima și-a permis să fie prea re-laxat.

NAFTĂNILĂ a în-firmat aproape toate criticile rostite la adre-sa lui în ultima vreme. În primul rînd a fost calm și a jucat cu de-zinvoltură. Laborios, a găsit soluții în toate împrejurările, orga-nînd mereu pe direcții neașteptate acțiunile de atac.

LIBARDI. Talent con-centrat și multilateral. Cel mai puternic con-traforț pe care s-a sprî-jinit echipa. Ște tacti-că, are tehnică, e rez-istent, inteligent și calm.

DRAGOMIR. A jucat puțin. Neconcludent.

SURDAN. Tehnic precară.

NĂSTURESCU. Vehement, curajos, cel mai muncitor jucător în acest turneu. Apt să îndeplinească sarcini precise.

FRĂȚILA. N-a fost în excelentă condiție fizi-că, dar a avut reușite de mare importanță pentru soarta partide-lor. Jocul său a început să se subtilizeze.

DUMITRU II. N-a dat un randament deosebit, dar reprezintă un tip de jucător ce tre-buie aprat, deoarece semnifică o anumită latură a frumuseții fot-balului. Este necesar să-și mai simplifice jocul.

IONESCU. Excelent în primul meci. În con-tinuară a satisfăcut. Încă nu e „sodat” cu Frățilă.

MOLDOVEANU. Cel mai eficient jucător al echipei (a înscris patru din cele cinci goluri). A driblat, a centrat, a șu-tat și s-a înfiltrat cu promptitudine și ver-bă. A lăsat o impresie ex-celentă, fiind una din-tre „vedetele” turneu-lui.

GYÖRFI. Din punct de vedere tactic și psi-hologic nu are pregătirea compatibilă cu difi-cultățile partidelor in-ternaționale.

Moment de antologie din viitorul album — Deleanu. Ieșeanul pasează cu călșiiul printre... picioarele lui Spencer

din convingerea că randamen-tul viitor al unei echipe va fi copia unei anumite capacități din trecut. Adunînd esențialul cu detaliile din „secvența sud-americană” tot ce vom spune în continuare se referă la ca-pacitatea actuală a echipei o-limpice, fără să vedem în cele ce urmează altceva decît niște premise pentru capacitatea ei viitoare. Aceasta este o lege mai generală a oricărei stră-dăniți omenesti, ce trebuie mereu reinnoită pentru păstrarea sau depășirea unei anumite performanțe.

Condiții de mediu

Am jucat (exceptînd partida cu Univer-sitaro de la Quito) în condiții confortabile, la intervale suficiente pentru lichidarea oboselii. Turneul n-a avut o desfășurare ordonată. Între primul și al doilea meci au trecut 14 zile, afectînd parțial putem spune, criteriul rit-

În prim plan, echipa

Am avut jucători cu per-sonalitate bine capturată, dar am cîștigat toate sufragiile, mai ales ca echipă. Prin ce s-a realizat această unitate orga-nică, solid articulată? Prin legături de ordin tactic, prin-t-o putere de luptă și prin-t-o ambiție ce contaminase aproa-pe pe toată lumea.

Sistemul de joc practicat de echipa olimpică română ar putea fi caligrafiat în ansamblu prin realizarea unui dispozitiv 1-4-4-2 în apărare și 1-4-3-3, 1-4-2-4 sau 1-4-1-2-3 în timpul ofensiv-vei. Prezența citorva jucători rapidiști și a antrenorului Va-lentin Stănescu a fost proba-bil decisivă pentru adoptarea ideii de joc cu retragerea ex-tremelor în fața de apărare pe linia mijlocașilor sau fundașilor (maniera utilizată de mul-tă vreme la echipa giuleșteană). Năsturescu s-a dovedit

echipa olimpică s-a remarcat prin rezultate și comportări bune fără faimosul „libero”, fără maraj-umbra, fără accent pe contraatac. Linia de fun-dași a executat de regulă o mișcare ascendentă spre linia de centru în timpul ofensivei, menținînd astfel coeziunea formației. În schimb, unii înaintași ezitan atunci cînd trebuiau să se retragă în timpul atacurilor adverse (Du-mitru, Moldoveanu), prejudi-ciind echipa de avantajele ap-ărării colective și ale unei e-voluții grupate în toate punetele terenului de joc.

Cînd o echipă trece prin mo-mente de „1-4-4-2”, cînd extremele au misiunea să-și părăsească zona clasică, să ple-ce înapoi, pe centru, sau pe partea opusă, echilibrul de forțe în timp și în spațiu în-tre capacitatea de apărare și de atac nu putea fi refăcut și menținut decît prin lansarea fundașilor de margine în atac. Această manevră nu s-a făcut la echipa olimpică cu premeditare, nu era pregătită în co-

Con velocidad, fuerza, elegancia, toque, practicismo envolvieron a Emelec RUMANIA MOSTRO UN FUTBOL DE ALTA ESCUELA

Echipa olimpică a României a lăsat o bună impresie în Uruguay și Ecuador atît prin unele din rezultatele obținute, cît și prin factura jocului practicat.

Un meci mult apreciat de presă a fost și cel împotriva lui Emelec, la Guayaquil. Reproducem din ziarul local „EL RAZON” titlul pe două pagini al cronicii meciului, cîștigat de fotbalistii noștri cu 2-1: „România a arătat un fotbal de înaltă școală”. În supratitlu, ziarul subli-nează că echipa română a jucat cu viteză, forță și eleganță.

Ce așteptați de

EXAMENE

ȘI ÎN AFARA STADIOANELOR

În această perioadă, numeroși fotbaliști s-au prezentat la examene în școli și facultăți.

Lucescu este unul dintre aceia care au izbutit să infirme semnificația proverbului: „Nu încap două săbii în aceeași teacă” — în cazul său, Facultatea de comerț exterior (student în anul III) și fotbalul.

Tot ce i se poate reproșa în sesiunea de examene, recent încheiată, este o oarecare tendință spre... monotonie. A luat trei examene cu aceeași notă: 9.

Sfârșit de vacanță

Ieri, în redacție, când am discutat sumarul numărului următor și când am inclus în el și cronica primului meci oficial al anului, cel de la Constanța, cineva a șoptit cu satisfacție și... ușurare, primul vers al pastelului care ne urmărește din copilărie:

„S-a dus zăpada albă de pe întinsul țării...”

De fapt, zăpada s-a dus numai în parte...

Iar „zilele Babei” nici n-au venit încă...

Dar ce importanță au aceste lucruri? Noi am luat versurile nu în accepțiunea lor concretă, ci în aceea simbolică: s-a terminat perioada de inactivitate competițională. Pentru noi, primăvara nu începe la echinocliu ci, în acest an, mai devreme ca oricând, la jumătatea lui Februar, cu primul meci de campionat!

Se reia, deci, campionatul. Iar noi, redacția revistei „Fotbal”, încheiem o perioadă pe care, acum câteva luni, o priveam cu îngrijorare, gândindu-ne cum vor arăta cele 12 pagini ale noastre fără suportul a ceea ce noi numim „activitate la zi”. Cum ne-am descurcat? Sînt în măsură s-o aprecieze cei ce ne-au urmărit cu aceeași fidelitate ca și în plin sezon...

Un coleg, care îmi citea peste umăr primele rânduri de manuscris, spunea că, pentru el, aceste zile din preajma reluării oficiale au ceva din atmosfera reîntoarcerii din vacanțele școlare. Cînd cărțile și caietele se îmbracă din nou cu hirtie albastră, cînd li se pun etichete noi, cînd îți revezi notele de pe primul trimestru și-ți propui numai 9 și 10 „pe-al doilea”, cînd mai recitești un capitol din cartea de istorie, mai rezolvi o ecuație, îți mai încerci puterile cu Tit Liviu iar la intrarea în clasă te întâmpină un miros de curățenie și de proaspăt vopsit...

Intrarea în atmosferă se face, în acest an, ca o „încălzire” bine gradată. Mai întâi, miercurea viitoare, un meci la Constanța; apoi, duminică, un cuplaj în București; și — în fine — la 26 februarie, etapă plină, cu tot cortegiul ei de satisfacții, de deziluzii, de surprize și comentarii aprinse, cu asaltul stadioanelor și cu ciorchii din jurul tranzistorilor...

Decamdată este perioada pregătirilor atente. Mai atente, parcă, decît în alte perioade similare. Cînd am mai avut un Dinamo — Steaua și un Rapid — Progresul la 29 ianuarie? Pentru ca, după o săptămînă, să urmeze alte două confruntări „de mîna întii” în Capitală, concomitente cu trei jocuri care au pus față-n față echipe de categoria A din provincie... Și — de reținut — nu toate echipele care s-au supus, atît de devreme, unor examene exigente au de rost monologuri înainte de ridicarea cortinei, ca cele 4 restanțiere, Farul, Petrolul, Rapid și Steaua.

Cum se prezintă echipele, pînă acum? Sigur, nu e cazul să ne grăbim în aprecieri; trebuie să păstrăm rezerve; să ținem seama de starea terenurilor pe care s-a jucat, de faptul că lungile turnee peste hotare ale loturilor olimpice și de tineret — atît de utile pentru pregătirea individuală a jucătorilor — n-au permis unor formații pregătiri în efectiv complet. Cu toate acestea, meciuri ca Dinamo — Steaua, Dinamo — Steagul roșu, cele două verificări din Giulești (pentru a ne referi doar la jocurile pe care le-am putut urmări) ne-au satisfăcut. După cum și unele relatări asupra partidelor disputate pînă acum în țară permit tragerea unor prime concluzii promițătoare.

Ceea ce ne bucură, de asemenea, este tonul serios, optica largă, cuprinzătoare, mai de profunzime a antrenorilor echipelor de categoria A, ale căror așteptări pentru noul sezon le-am cuprins în ancheta publicată de noi în numărul

trecut și în cel prezent. Nota generală a răspunsurilor reflectă preocuparea, în primul rînd, pentru îmbunătățirea calității jocului, pentru creșterea nivelului de tehnicitate, pentru instaurarea unui climat de muncă la nivel corespunzător exigențelor fotbalului modern în rîndul jucătorilor, pentru pregătirea acestora în conformitate cu cerințele echipelor reprezentative.

Iubitorii fotbalului înregistrează cu satisfacție aceste declarații și speră că ele nu vor rămîne doar... declarative.

Dar, iată că am ajuns la echipele naționale. Nu putem aborda problema sezonului care bate la ușă, fără a o lega de implicațiile lui pe planul activității internaționale.

Nu se poate contesta că anul trecut a adus pași înainte; pe care nu-i putem ignora. Dar la fel de fundamentată este și convingerea că putem obține rezultate mai bune. Un clasament european, publicat de „France-Football”, situa echipa noastră, la sfîrșitul lui 1966, pe locul 8-9. Un loc mai bun ca în alți ani, dar pe care nu sîntem dispuși să-l absolutizăm; pe care — dimpotrivă — ne simțim obligați să-l confirmăm, să avem noi înșine convingerea fermă că ni se cuvine. Și pe care — de ce nu? — să-l și îmbunătățim.

Peste o lună și ceva, echipa A a țării noastre va inaugura, la Paris, o suită de jocuri grele. În afara unor importante meciuri amicale, două partide ne preocupă deosebit: cu Elveția la Zürich și cu Italia la București, de rezultatul cărora depinde ceea ce mult dorim, „spargerea a barierei” care ne ține, de mai mulți ani, departe de fazele finale ale marilor competiții europene și mondiale. Iar în toamnă, olimpiicii noștri intră în „defileul” dincolo de care le zîmbește o nouă traversare a Atlanticului, cu o aterizare de cîteva paralele mai la nord decît cea pe care au făcut-o nu de mult...

Este, deci, un an de mari încercări ale fotbalului nostru.

Cum le vom absolvi, depinde — într-un sens care, poate, unora le va părea prea larg — chiar de cum muncim în aceste zile, chiar de cum se va juca în primele partide oficiale, pe care le așteptăm cu același freacăt nerăbdător, cu același optimism, cu aceeași dragoste pentru fotbalistii noștri, ca și miile de oameni care au luat cu asalt, duminică trecută, casele de bilete de la Giulești și Dinamo.

Se acurg ultimele zile ale vacanței competiționale...

Dobrin, la Pitești, stimulat de galoanele titlului de cel mai bun fotbalist al anului trecut, și convins că și-l poate menține, trage la antrenamente de la-a uimit pe Ștefan Vasile...

Pircălab, Dan, Ghergheli, Dumitriu, Mateianu, Boc, Lucescu, D. Popescu și — spun unii — chiar Sorin Avram care anunță un „redivivus”, nu vor să le scape „Trofeul revistei Fotbal '67” și vor să ia avans din start.

Antrenorii, cu carnetele pline de notări de la recenta dezbateră a învățămîntelor campionatului mondial, își structurează cu grijă și cu dorință de înnoire planul lecțiilor de antrenament.

Arbitrii își verifică balanța și constată că e în perfect echilibru, un echilibru imposibil de dereglat pentru orice intemperie...

Pentru exactitatea tuturor afirmațiilor cuprinse în rîndurile anterioare, de la paragraful care începe cu „Dobrin, la Pitești...” și pînă la cel care se termină cu „...pentru orice intemperie” nu garantăm integral.

Ne place să credem însă că nu sîntem prea departe de adevăr...

Radu URZICEANU

Pregătirile echipelor de categoria A în vederea reluării campionatului continuă în ritm susținut.

De altfel, pînă la primul meci oficial al anului, restanța de la Constanța, n-au mai rămas decît 6 zile.

Dornici să aflăm, în continuare, ce așteaptă antrenorii echipelor de categoria A, de la formațiile lor, în noul sezon, ne-am adresat cu această întrebare celorlalți 7 antrenori, care nu ne-au răspuns în numărul trecut al revistei.

Le dăm cuvîntul în rîndurile de mai jos:

R. COSMOC

Universitatea Craiova

„FORȚĂ DE JOC CRESCUTĂ”

„Unii spun că certificatul de lider al Universității Craiova nu are... două ștampile (ale Farului!) și de aceea, chipurile, nu ar fi valabil. Gu ele sau fără ele, echipa s-a comportat multumitor în turul campionatului și pentru mine, atunci cînd mă gîndesc la șansele sale viitoare, acesta este esențialul.

Echipa mi-a dezvăluit ne-numărate posibilități de creștere valorică, pe care le văd, în viitorul apropiat, dezvoltate la nivelul corespunzător unei formații de club foarte puternice.

Ceea ce sper eu este ca fotbalistii craioveni — atîngînd gradul de valoare tehnică pe care-l întrevăd cu certitudine — să dobindească și pe acela al maturității tactice, atît de necesar în dificila dispută din teren. Am investit multă muncă pentru ca băieții mei să-și însușească temeinic un sistem de joc elastic, foarte ofensiv acasă și ceva mai reținut, mai „închis”, în deplasare. Pentru această a doua variantă tac-

tică — cu un jucător-măturător așezat în fața celor patru fundași — dispun de toate elementele necesare. Întreaga activitate depusă pentru încheierea acestor două concepții de joc (variabile totuși, în funcție de condițiile concrete în decursul unui meci) a avut ca „laimotiv” creșterea eficacității atacanților. Și, deocamdată, nu am motive să cred că nu s-au obținut îmbunătățiri în acest domeniu. Ele îmi sînt greu perceptibile în prezent așa cum, de pildă, nu mă pot pronunța hotărît în ceea ce privește capacitatea de efort în condițiile jocului greu, cu miză. Sper ca aceste progrese înregistrate ca urmare a seriozității cu care s-a muncit în perioada pregătitoare, să se reliefeze într-o bună măsură cu prilejul partidelor pe care le vom efectua în turul din R. D. Germană. Manifestate din plin le aștept, însă, în retur. Pînă ele, Universitatea Craiova va dovedi o creștere valorică simțitoare”.

ȘT. COIDUM

Jiul

„EVOLUȚII CONSTANTE”

„Iubitorii fotbalului își amintesc, desigur, de debutul nostru în actuala ediție a campionatului: 7-0 cu Steagul roșu. O victorie pe care nimeni nu o întrezărea la un asemenea scor, obținută în fața unei formații care are o experiență îndelungată și un lot de jucători valoroși.

Au urmat apoi celelalte evoluții, cu fluctuații de formă din partea jucătorilor, fluctuații care explică instabilitatea locurilor ocupate în clasamentul general de către formația din Petroșeni. De aceea, perioada pregătitoare de iarnă a fost pentru noi o perioadă de analiză, de muncă intensă pentru a elimina din jocul echipei lipsurile manifestate în prima parte a campionatului.

Acum, cînd am parcurs cea mai mare parte a programului de pregătire și, după ce, cit de cit, am verificat prin întîlniri amicale comportarea în general a formației, pot spune că ideea de joc a Jiului — toată echipa se apără, toată echipa atacă — a căpătat mai multă claritate. Circulația jucătorilor din atac, cu sarcini de apărători, se face mai judicios, iar fundașii, la rîndul lor, sprijină mai activ acțiunile ofensive.

Sintetic, dorințele noastre în retur se rezumă la două idei: să avem un start bun și evoluții constante de-a lungul celor 13 etape. În asemenea condiții, rezultatele vor veni de la sine”.

STADIOANELE, ÎN PRECEDENȚA PRIMELE JOGURI

În așteptarea „ridicării cortinei”: la stadionul „23 August” se încearcă elasticitatea plasei

„În primul rînd... să am te... prezenți la ap... toși. Pentru că... fel putem avea... noi înșine, jucă... trenori. A fost... dîlicii pentru ec... tră să electueze... pregătire în pe... competițională... avui cinci jucă... turi reprezentat... accidentați (Iuh... nu și Dridea I)... În prezent, ac... pe o temeinice... lizare a antre...

Știrile

ȘT. Dinamo

„Ca să flu... tepti de la tim... pă lucruri... nou sezon... cu obiectivul calificarea în... Cupel orase prin elimina... Dinamo Zag... aceste ar c... nă perform... balul nostru... nă afirmare... național... Avînd un... biectiv ca...

La echipa dv. în returul campionatului?

ERNĂIANU
Petrolul

„JOC ELASTIC, EFORTURI DIN PARTEA TINERILOR”

ed o dorin-
putul retu-
fi jucătorii
și... sând-
umai ast-
prezenții la
fort și an-
destul de
chipa noas-
e o bună
rioadă pre-
întrucât am
tori în lo-
ive și trel
as, Moca-
De aceea,
entul cade
individua-
amentului

pentru a aduce întregul lot la un punct de plecare comun.
Desigur că aștept de la echipa noastră un fotbal de bună calitate, înțelegând prin aceasta un joc ofensiv, în care însușirile fizice ale jucătorilor să se îmbine armonios cu inteligența și dăruirea lor pentru joc, pentru echipă.
Și cum rezultatele echipei în campionat depind în primul rând de noi dar desigur și de adversar, aștept de la petroliști un joc elastic, pe baza căruia să putem face față

oricărei echipe. Din această cauză doresc foarte mult ca jucătorii noștri să știe să-și joace rolul indicat de antrenori în funcție de adversar, cu inițiativă și gândire tactică.
Ca orice antrenor, vreau și eu urcarea echipei spre locurile fruntașe ale clasamentului. Întrucât buna pregătire a fotbalistilor se oglindește atât în comportarea echipei în campionat, cât și în forma individuală a jucătorilor, doresc, bineînțeles, ca selecționabilii ploieșteni să-și aducă aportul la bunele

rezultate ale echipelor reprezentative.
O să vă rog să-mi permiteți să închei cu referiri la pleiada tinerilor care bat la porțile primei echipe: Anifa, Dragnea, Mereuță, Oprîșan. De la ei așteptăm eforturi înecite pentru îmbogățirea cunoștințelor lor tehnico-tactice, astfel ca într-o perioadă nu prea îndepărtată să fie promovați în prima echipă, iar capacitatea acestora să fie într-o continuă creștere.”

P. MOLDOVEANU
Progresul

„MENȚINEREA LOCULUI ÎN CATEGORIA A.”

„După sezonul de toamnă s-a apreciat că echipa noastră a avut o comportare satisfăcătoare. Ceea ce aștept de la băieții mei în viitoarea stagiune fotbalistică este realizarea obiectivului enunțat la începutul campionatului: menținerea locului cucerit în prima categorie.”
— REP. Bine, dar echipa dv. se află pe o poziție fruntașă, ceea ce îi dă posibilitatea de a juca un rol activ în lupta pentru primele locuri.

P. Moldoveanu — „Da. În schimb nu trebuie uitat că diferența de puncte ce o separă de echipele din partea a doua a clasamentului este foarte mică.”
REP. — Veți îmbunătăți concepția de joc a echipei?
P. Moldoveanu: „Bineînțeles, pentru că una din preocupările noastre actuale se referă tocmai la acest fapt. Conaștrii pe unele noutăți în evoluția formației Progresul, dar

despre ele, deocamdată prefer să nu vorbesc.”
N. R. — Răspunsul de antrenorul principal al echipei Progresul pare prea rezervat. Este greu de presupus că ce așteaptă P. Moldoveanu de la echipa sa se referă doar la faptul că să nu retrogradeze. Dacă totuși acesta este devăzuit, atunci trebuie precizat că el reprezintă prea puțin.

...a n-a putut trece de Motroc și Andrei a... răsunat ușurat. (Fază din meciul amical Rapid — Universitatea Craiova)

N. DUMITRESCU
U. T. A.

CREȘTEREA CAPACITĂȚII DE FINALIZARE

„A venit vremea declarațiilor (mai întotdeauna optimiste) dinaintea „stagiunii” de primăvară. Nici U.T.A. n-a fost o „răsfățată” a sorții în prima jumătate a campionatului. De fapt jucătorii puteau s-o facă să fie dar... să vorbim mai bine despre chestiuni actuale.
Returul acesta va fi de mare dificultate. În coada clasamentului „s-au strâns”, în pofida evidenței, echipe bune. Nici una nu e lipsită de veleități și de dreptul pe care și-l dă o anumită valoare — de a rămâne în categoria A. Când mă gândesc ce luptă crâncenă va fi și că perioada de pregătire dinainte

e și mai scurtă decît de obicei, mă simt tentat să spun că acesta va fi sezonul „nervilor”. „Sedativele” noastre sînt încă de pe acum munca și disciplina. Sper să se vadă și rezultate: sporirea calității jocului în ansamblu și în consecință ameliorarea capacității de finalizare a echipei, meciurile care mi-a scos multe fire de păr alb în această toamnă.
Vom continua să utilizăm ca așezare de fond același 1-4-1-2-3, potrivit cu particularitățile jucătorilor mei, care văd că începe să fie adoptat și de alte echipe de la noi. În sezonul vij-

tor vom conta și pe Poni, fost la Crisul Oradea, precum și pe înaintatul Dumitrescu de la Minerul Anina. În tabă noastră toată lumea e prinsă de febra returului. Doar Chivu (din nou recidivă), lipsește de pregătire. De data aceasta „paharul isprăvilor” al Chivu s-a umplut. Îl vom sancționa cu asprime.
În afară de aspirațiile mele ca antrenor al U.T.A. (sporirea calității și eficacității jocului), doresc ca sezonul acesta să conțină firme cu rezultate din care în ce mai prestigioasă ascensiunea fotbalului românesc.”

ISILE
Pitești

„FOTBAL SPECTACULOS ȘI EFICACE”

er, eu aș-
mea echi-
în acest
roj începe
imediat:
rul IV al
— țirguri”.
echipei
Cred că
tului o bu-
pentru fot-
at în pli-
olan inter-
menea o-
premieră”.

desigur că pregătirile efectuate (în bună măsură în condițiile meciurilor disputate în turneele din străinătate) ne folosesc și pentru startul în retur. Pe această bază apreciez că putem aspira la un loc între primele patru clasate în campionat.
Dar cum locul în clasament nu reprezintă totdeauna factura jocului practicat, aș asocia la dorința exprimată anterior și pe cea a practicării u-

nul fotbal spectaculos și eficient, care să satisfacă atât pe specialiști cât și pe spectatori.
Bineînțeles că aștept de la echipa noastră și un procent ridicat de selecționabili, întrucât debutul din anul trecut ne obligă la multe. Și pentru că a venit vorba de anul trecut, să mai menționez o dorință personală, care sînt sigur că este și a jucătorului în cauză: Dobrin să reediteze performanța

din 1966, păstrîndu-și titlul de cîștigător de cel mai bun jucător român și în 1967.
Și întrucît Dinamo Pitești este o echipă tînără, în care mulți dintre actualii săi jucători provin de pe meleaguri argeșene, vom continua promovarea celor mai talentați juniori în lotul primei echipe, convinși că sudura morală a acestora poate chezași o comportare frumoașă și în viitor.”

S. PLOIEȘTEANU
Steagul roșu

„MAI ÎNTÎI, SOLIDARITATEA JUCĂTORILOR”

„În situația unei echipe ca a noastră, fiecare cuvînt trebuie bine cumpănit, iar o declarație înainte de reluarea campionatului nu poate fi tăcută decît în vorbe puține. Despre „peripețiile” turului nu face să mai vorbim, acum cînd avem obligația să primim numai înainte, iar despre ce și cum va fi la sfîrșitul campionatului, nici un creier electronic nu s-ar putea hazarda să emită altceva decît niște modeste presupuneri.
Tot ce ne stă în pu-

tință, facem! Ne pregătim cu îndirjirea pe care și-o dă întotdeauna primăvara retrogradării. În fața acestei perspective, între băieții mei s-a stabilit o solidaritate dătătoare de forță și încredere. Ea, împreună cu dîrzenia, puterea lor de luptă și dorința de reabilitare ne pot ajuta să izbutim jocuri de factură ridicată și să ne ameliorăm poziția în clasament. Vorbesc mai mult despre această latură decît despre sistemul tactic în care vom juca,

întrucît în ordinea importanței, o apreciez mai mult. În echipa noastră va debuta Ionită, un tînăr de 22 de ani, venit de la A.S.A. Tîrgu Mureș. Jucător de vîrf de atac. E puternic și bălăjos, are o tehnică apreciabilă, și atunci cînd trebuie, știe să fie și subtil.
Colectivul nostru a înțeles încă o dată mîndria „greu adaptabilului”. Adăugăm și mîndria noastră, încrederii noastre, semn de dragoste și nu de slăbiciune”.

PREPARARE PENTRU

„23 August”, gazda cuplaj al anului 1967 — Petrolul, Steaua — Farul, avea loc duminică 19 februarie începînd de la ora 9.30 — pregătît în pauza de iarnă — minuțiozitate.
A fost nivelat și semănat la prima zăpadă a fost în superfosfat iar spre sfîrșitul ianuarie a fost tratat cu amoniu pentru a se grăbi terbi. Am căutat sub inotector al păturii de zăpadă, de un verde sănătos, este bine încălzit.
Despre ansamblul „re-tadionului „23 August” vom vorbi următoarele: ceasul a fost înlocuit cu unul pe care l-am drenaj ale terenului fost reparate și sînt în stare, instalația sanitară eficientă și reparată, vestiarele revopsite, ele fiind de 25 de halale și 25 de papuci etc.
Să mai amintim că nici

toaleta exterioară a stadionului n-a fost uitată, în serele complexului sînt de mii de flori așteptînd în „paturi calde” primăvara.
Și stadionul Republicii se prezintă la această oră gata de start. Terenul de joc, tratat cu îngrășăminte chimice și naturale, este în perfectă stare, gradenele stricate au fost înlocuite, vestiarele nou vopsite strălucesc, instalația sanitară funcționează perfect.
De la Sorin Popescu, secretarul tehnic al clubului Farul Constanța, am aflat că stadionul 1 Mai din localitate, gazda primului meci oficial din acest an — Farul — Petrolul, 15 februarie — și-a terminat toate preparativele pentru acest joc.
Terenul, curățat de zăpadă, s-a zvîntat — la Constanța vremea este frumoasă, cu soare și adie un vînt primăvărat — tribunele sînt în stare bună, ceasul-cronometru a fost schimbat, vestiarele au fost revopsite, iar instalația sanitară este în perfectă stare.

Luni a avut loc în Capitală, la Centrul „23 August”, o consfătuire organizată de Federația Română de Fotbal, la care au participat antrenorii echipelor de categoriile A și B. Participanților la consfătuire li s-au prezentat filme, chinograme, fotografii inedite și un amplu referat ce înfățișează sintetic observațiile și concluziile specialiștilor și antrenorilor români, care au fost în Anglia la campionatul mondial de fotbal. Referatul, elaborat sub îndrumarea Colegiului central de antrenori, a fost primit cu interes de către cei prezenți.

În cuvîntul lor, participanții la discuții, după ce au relevat cu un fapt pozitiv, că la multe echipe sînt vizibile încercări încurajatoare de aplicare a învășămintelor campionatului mondial, au subliniat că trebuie depuse eforturi mai susținute pentru îmbunătățirea procesului de instruire. A reieșit din discuții că jucătorul ideal de azi este jucătorul atacant-apărător, că trebuie formați asemenea fotbalisti cu mari resurse tehnice și fizice, care să devină în scurt timp virtuozii.
În concluzii, președintele Federației Române de Fotbal, tovarășul Gh. Popescu, a arătat, printre altele, că antrenorii, reîntorcîndu-se la locurile lor de muncă, trebuie să aplice în practică învășămîntele desprinse din referatul prezentat, referat care după ce va fi completat cu îmbunătățirile aduse din intervențiile participanților la consfătuire, va fi tipărit și apoi distribuit, sub formă de broșură, antrenorilor de toate categoriile din țară. Vorbitorul a insistat asupra faptului că broșura nu trebuie să reprezinte un tipar pentru toate echipele, ci fiecare club și antrenor are datoria să interpreteze în mod creator concluziile G. M.

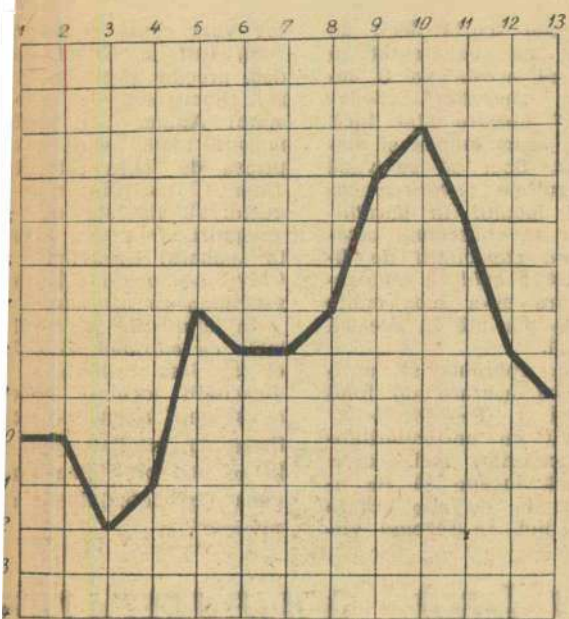
CONSĂTUIREA ANTRENORILOR DEDICATĂ CONCLUZIILOR CAMPIONATULUI MONDIAL

ILANȚUL COMPORTĂRIILOR ÎN CATEGORIA A

PETROLUL — PLOIEȘTI

...presă poate că Petrolul, după ce va juca cele două meciuri cu Farul și Rapid să-și fixeze „blocoartul” pentru poziția a 3-a din clasament. Cred că puțin ar fi să se aștepte la așa surprinzi de o asemenea ispravă, pentru că echipa ploieșteană a dovedit că reprezintă o forță imensă chiar atunci când, datorită unor împrejurări neprevăzute, a trecut prin momente critice. Se mai poate, de asemenea, ca ea să urce în clasament, după restanțele amintite cu un loc-două. Săd. în cel mai rău caz, să se mențină la stadiul actual fiind tot pe locul pe care se află actualmente. Dar indiferent de ce va realiza echipa ploieșteană din aceste trei posibilități, elementele caracteristice comportării sale în turul campionatului nu au cum să fie influențate. Ele rămân valabile pentru a fi reținute și succintă analiză retrospectivă. Pentru a înțelege însă exact fenomenele petrecute în sinea acestei echipe de-a lungul sezonului de toamnă, este necesar să ne întoarcem în urmă, către campionatul trecut. Vă amintim deci că la un moment dat Petrolul se afla pe locul 4. De la început la locul întâi, eucerit în final, ploieștenii au depus eforturi extraordinare, care le-au solicitat resursele și nervoase într-o măsură mai mare decât se credea. În ediția 1966-67 l-au început la scurt interval, aproape să se fi odihniți. Antrenorii Cernălanu și Marinescu au nevoit să prelungească perioada pregătitoare în intervalul campionatului. Așa se explică evoluțiile palide, nereale din primele două etape. De-abia în a treia, la Petro-

U. T. ARAD

De câțiva ani, suporterii arădeni sînt situați, desigur, nu au dorit-o nici un moment, în categoria celor cărora evoluția echipei preferate le-a cauzat multe dureri de cap.

Insatisfacția lor este cu atât mai adîncă, cu cît ea s-a grefat, dureros de aspru, pe imaginea strălucitoare a predecesoarei formații de azi. Și tot de mai mulți ani, arădenii așteaptă semnele desprinderii decisive a echipei lor din mediocritate, dar ele întîrzie să apară. Chiar dacă arareori U.T.A. a „fulgerat” din arme, ingenunchindu-și cîte un adversar, suporterii ei nu puteau fi ușor amăgiți...

În ediția precedentă, formația arădeană s-a situat pe locul 10, după ce se văzuse în situația de candidață la retrogradare. Acum, după cele 13 etape ale turului, ea ocupă aceeași poziție, cu un palmares în care nu figurează decît un sigur joc bun realizat pe teren propriu (5-2 cu Politehnica) și trei în deplasare (1-0 cu Steaua, 0-0 cu Rapid, 1-0 cu Steagul roșu), puțin edificatoare totuși dacă se ține seama că aceste echipe, la vremea respectivă, se dovediseră și ele deficitare. Deși nu ne face nici o plăcere, trebuie să amintim că și bilanțul după înfîlșirile susținute în toamnă în cadrul Cupei balcanice este necorespunzător. A devenit clar pentru oricine că U.T.A. continuă să parcurgă un drum cu birtoape.

Pierderile înregistrate treptat din atributele sale tehnice, al căror grad ridicat o apropiaseră odinioară nu numai de trîmbele suporteriilor proprii, U.T.A. le-a adăugat scăderi accentuate din forța sa de joc. Prin aceasta înțelegem, pe de o parte, capacitatea fizică

LOCUL X 13 5 6 4 11-12

A ÎNSCRIS 14 goluri, dintre care 9 pe teren propriu.

A PRIMIT 16 goluri, 6 în deplasare.

A BENEFICIAT de o lovitură de la 11 m. transformată.

A FOST sancționată cu o lovitură de la 11 m. fructificată.

GOLGETERI: Schlopu 4, Tr. Popescu 3, Axente și Tîrlea câte două, Mot, Domide și Igna câte unul.

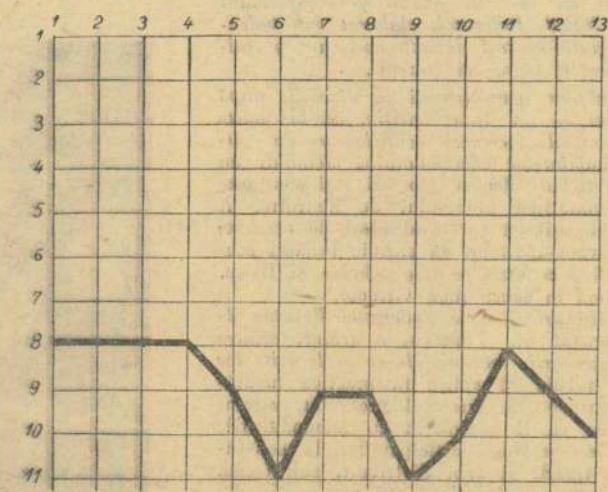
LOTUL FOLOSIT: Gornea 1033'; Weichelt 87'; Bîrbu 1170' (toate jocurile); Bacos 1170' (toate jocurile); Mețcas 1170' (toate jocurile); Igna 1017'; Chivu 990'; Crako II 935'; Tr. Popescu 880'; Schlopu 817'; Axente 1170' (toate jocurile); Tîrlea 966'; Domide 460'; Mot 486'; Jac 620'; Comisar 271'; Săcășan 84'.

individuală și colectivă, iar pe de altă parte, posibilitățile sale de ordin tactic și moral. Privită din aceste unghiuri, U.T.A. apare ca o formație fragilă, a cărei singură șansă de a supraviețui luptei din campionat a fost asigurată doar de rezistența armelor sale de apărare. E adevărat, acestea l-au facilitat realizarea a șase meciuri egale (o veritabilă campionanță în acest sens), dar în alte patru partide ele n-au rezistat.

În cercurile sportive arădene există credința fermă că U.T.A. va renaste, redevenind o formație de prim rang în fotbalul nostru. Suportul pe care se bazează o asemenea nădejde este asigurat. Băieții lui Nicolae Dumitrescu, în cea mai mare parte tineri, media de vîrstă a echipei fiind de aproximativ 23 de ani, au o valoare individuală corespunzătoare categoriei A. Unii dintre ei, jucătorii de bază ai formației, nu posedă în schimb gradul de experiență necesar susținerii unei activități competiționale grele: Schlopu, Domide, Bîrbu, Gornea, Mot, Donciu (care n-a jucat de loc, din păcate, datorită unui accident suferit la picior), Axente. Incontestabil că maturizarea acestor tineri talentați va aduce după sine îmbunătățiri simțitoare în ansamblul formației. Cu condiția, însă, ca un asemenea proces să se petreacă neîntîrziat. Mai este necesar, credem noi, și cu aceasta încheiem scurta creionare a valorii și posibilităților marcate de U.T.A. în turul campionatului, ca pentru unele posturi în care titularii dau vădite semne de oboseală (Mețcas, Tîrlea), sau de plafonare (Igna), să fie asigurate din vreme, și înconjurate cu toată atenția, elemente capabile să-l înlocuască pe aceștia oricînd cu succes.

Sigur că întregul proces de instruire a actualilor componenți, de pregătire a unor noi cadre fotbalistice arădene de mare valoare, presupune un grad corespunzător de responsabilitate a antrenorilor clubului, o muncă continuă, datorită cu paslune pe frontul reafirmării tradițiilor fotbalistice din acest frumos oraș al țării.

N. SOCOL

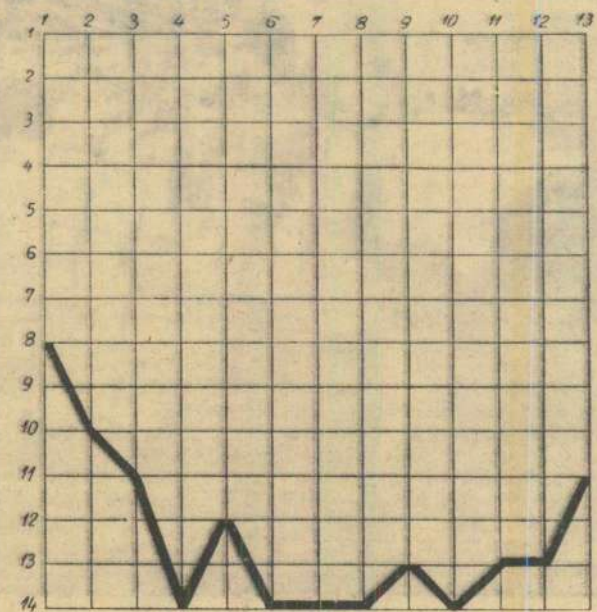

UNIVERSITATEA — CLUJ

Una din echipele care a „clacat” imediat după startul campionatului a fost și echipa Universitatea. După un „nul” la Arad, echipa a pierdut trei meciuri consecutive, reușind prima sa victorie abia în etapa a V-a, și aceea grație unei lovituri de la 11 metri (1-0 cu Steagul roșu). A urmat însă o nouă înfrîngere, acasă, cu Universitatea Craiova, ridicînd la două numărul eșecurilor suferite la Cluj și la 4 numărul lor din primele șase etape.

Afirmînd că în acea perioadă iubitorii fotbalului din Cluj erau complet descumpăniți de rezultatele favoritei lor nu dezvăluim, evident, nici un secret. Adevărul este că în acea perioadă nu numai publicul clujean dar și echipa, și chiar și antrenorul ei, traversau o acută criză de dezorientare.

Abordînd nepregătită actualul campionat, cu un antrenor transferat la Cluj abia cu puțin înainte, echipa clujeană a „intrat în horă” fără să... cunoască jocul și acest lucru s-a văzut clar încă din primele meciuri. Cu jucători nepregătiți, în primul rînd fizic, cu un antrenor care nu cunoștea valențele și lipsurile elevilor săi și deci era în imposibilitate de a le prescrie o tactică de joc adecvată posibilităților lor, Universitatea a „descins” în acest campionat cu binecunoscuta manieră de joc „după ureche”. Adică fiecare juca în... legea lui. Ivansuc își făcea obișnuitele „nu-

mere” de jonglerie pentru el și cîteva adepți. Adam descria slalomuri în toate direcțiile dar numai spre poartă nu, Petru Emil valsa cu mingea la mijlocul terenului, iar înfrîngerile se adunau, dar punctele, ba!

Caracteristic pentru această echipă este faptul că în turul campionatului ea a stabilit două recorduri. Primul: a folosit în 13 jocuri nu mai puțin de 22 de jucători, adică exact... două echipe. (Oricît de „cercețător” în a-și defini „11”-le de bază ar fi un antrenor, „performanța” lui E. Mladin ni se pare criticabilă. Cum putea oare stabili el progresul fotbalistilor săi și posibilitatea lor de a se încadra în tactica de joc a echipei dacă-i „vîntura” în felul acesta?)

Al doilea record: un atac aproape... simultan, care mai mult a făcut figuratie decît a înscris goluri. Cu 11 goluri marcate în 13 meciuri (decî mai puțin de un gol de meci). Universitatea este echipa care a înscris cele mai puține goluri în turul campionatului. Bazîndu-se exclusiv pe calitățile lui Adam, cîndva golgheter al campionatului, înaintarea clujeanilor a făcut unul din cele mai slabe sezoane (probabil cel mai slab) de cînd există această echipă. Adam, „golgheterul” echipei, a marcat patru goluri (două din penalti), trei goluri le-a marcat Mustețea, două Barbu, unul Ivansuc și unul... Dan (în meciul cu Rapid).

Din fericire, echipa a avut o contrapondere, pentru atacul său falimentar, în apărare, care a luptat la disperare (meciurile cu Politehnica, Rapid, Petrolul etc.) primind numai 16 goluri și cîștigînd, deocamdată, în clasament, un... baraj al codacșilor, (Politehnica și C.S.M.S. totalizînd la sfîrșitul turului tot 10 puncte dar cu un golaveraj mai slab).

Subliniind CAPITOLUL ATAC, credem că am atins cauza principală a slabei comportări a echipei clujene din prima parte a campionatului.

Odinioară vivace, fantezist, eficace, atacul echipei clujene era unul din atuurile majore ale ei, purtînd-o spre victorii, răspunzînd elanului numeroșilor ei simpatizanți din toată țara, care nu oboseau strigînd „Haide U”, dar care erau răsplățiți în calda lor adeviere prin eforturi și reușite corespunzătoare.

„U” însemna în trecut în primul rînd ATAC. Și mai poate să însemne!

M. POPESCU

LOCUL XI 13 5 6 11-12

A ÎNSCRIS: 6 goluri acasă, 5 în deplasare.

A PRIMIT: 4 goluri acasă, 12 în deplasare.

A BENEFICIAT de 2 penaltiuri — transformate.

GOLGETERI: Adam (4), Mustețea (3), Barbu (2), Ivansuc (1) și Dan (autogol).

Au jucat: Ringheanu (530 min.), Grăjdeanu (720 min.), Peza (810 min.), Negu (540 min.), Cimpeanu (1220 min.), Petru Emil (699 min.), Vasile Alexandru (543 min.), Marcu (900 min.), Oprea (362 min.), Adam (1100 min.), Barbu (630 min.), Gaboras (560 min.), Ivansuc (633 min.), Szabo (572 min.), Cosdin (530 min.), Mustețea (754 min.), Tegean (163 min.), Uifăleanu (263 min.), Anca (475 min.), Bretan (354 min.), Moldovan (192 min.), Szöke (180 min.).

...at, desi învinsă, campiona țării anunța că redevine ea însăși. Urmează după aceea 6 etape în care nu pierde decît un singur punct, la Brașov, și tot în această perioadă face o figură onorabilă în fata campionilor Angliei, Liverpool. O asemenea mobilizare a tuturor resurselor fizice, tehnice, tactice și morale, fîrtașă printr-un admirabil efort colectiv, în condiții nu întotdeauna favorabile, a costat însă destul de scump. Oboseala, semnala încă la sfîrșitul campionatului trecut și îndepărtată pentru un timp, a revenit, necrutătoare de astă dată, și echipei a coborît capul, învinsă în ultimele două meciuri susținute.

Aceasta iar și corbă evoluției în sezonul de toamnă, cum, după ce am tras-o, să încercăm să relevăm unele elemente mai de amănunt ale jocului Petrolului, esențiale în determinarea comportării și a rezultatelor obținute. În ansamblu, echipa ploieșteană s-a situat la un nivel în cel atîns în a doua parte a campionatului trecut, chiar dacă a realizat jocuri bune. Contribuția, ca și-o numim astfel, aparține tuturor jucătorilor. Face excepție Mihai Mescu, care de-a lungul celor 11 etape a obținut note de 7 la 10. Liniu de fundași, aceeași în 10 etape, a comis exactități, mai cu seamă tactice, care l-au redus gradul de siguranță.

Atacul a constituit, se pare, compartimentul cel mai „frământat” al echipei. Analizîndu-l componenta de la o etapă la alta, nu se poate să nu bănuim că aici au existat înfîlșirile cele mai mari. Opreșan, folosit extrem de puțin, nu a jucat niciodată un meci întreg. Dincuță, uimînd și arîpă dreapta, cînd stînga, și-a găsit o bună valorificare de-abia în ultimele trei etape, ca mijlocas. Roman jucat în echipă din etapa a patra, a început bine, dar a terminat neconvîngător. Dridea II, folosit în insuficientă măsură a avut și el o prezentă stearcă. Moldoveanu n-a depășit decît arareori bariera mediocrității. Dacă mai adăugăm și faptul că elementul de șoc al atacului ploieștean — cel al lui Badea, Dridea I — credincios unei noi concepții tactice, poate valoroasă, dar insuficient pusă la punct, s-a desfășurat din două acționînd de parte unul de altul, avem imaginea unei forțe de atac a echipei. Necărității mai cu seamă din partea din mers, a dat formației și jocului său o notă de aprovizitate, caracterizată mai cu seamă pe angajări directe, fără prea multe menajamente în lupta pentru balon, și situații cînd acesta putea fi obținut prin simple și concise demarșuri în teren.

Liniu mediană s-a comportat constant bine, fie că a avut călătoria Iuhas-Dragonir sau Iuhas-Dincuță, mai ales că, majoritatea cazurilor, a beneficiat de aportul acestui adevărat „dintăr răzășilor” pe care Petrolul îl are în persoana lui Badea.

Evident lucru, Petrolul nu s-a mai evoluat astăzi toamnă la forța și siguranța unei campioane. Trebuie amintit însă că a avut de făcut față unor sollicitări maxime, ale căror fluctuații s-au accentuat pe parcurs, datorită numeroaselor accidentări suferite de oamenii de bază.

N. SOARE

LOCUL IX 11 5 6 12-10 12

A ÎNSCRIS 12 goluri, dintre care 7 pe teren propriu.

A PRIMIT 10 goluri, dintre care 8 în deplasare.

A BENEFICIAT de două lovituri de la 11 m. ambele transformate. (Una în deplasare).

GOLGETERI: Dridea I 6, Badea 3, Dragonir și Dincuță câte unul; Anca (Universitatea Cluj) — autogol.

LOTUL FOLOSIT: Ionescu 841'; Sfîrșicu 149'; Păhontu 990' (toate jocurile); Bocu 900'; Florea 990' (toate jocurile); Mocanu 990' (toate jocurile); Iuhas 720'; Dragonir 720'; Roman 476'; Badea 863'; Dridea I 890' (toate jocurile); Moldoveanu 843'; Dridea II 447'; Dincuță 591'; Opreșan 867'; Pal 90'.

NOUTĂȚI DIN FOTBALUL R. P. UNGARE

16 ECHIBE ÎN PRIMA CATEGORIE

Formula de disputare a campionatului în țara vecină este, după cum se știe, primăvara — toamna și toamna — returul. Căștigătoarea ediției 1966 a întrecerilor celor mai bune echipe maghiare a fost formația Vasas Budapesta, care a realizat o performanță demnă de subliniat: din 26 de jocuri a câștigat 17 și a „remizat” 9, înscriind 67 de goluri și primind 27.

Ediția 1967 a campionatului începe la 5 martie. Numărul echipelor participante a fost mărit cu încă două, totalizând acum 16 formații. Noile promovate sînt echipele Szeged și Eger — clasate pe primele două locuri în seria secundă — alături de Szombathely și Komlo, clasate pe locurile 3-4 în aceeași serie, care au susținut înființări de baraj cu echipele Ozd și Dorog, situate pe ultimele două locuri în prima grupă a campionatului Ungariei cuprinde două grupe principale, A și B).

NUMEROASE SCHIMBĂRI DE ANTRENORI

Multe echipe maghiare au apelat, în vederea viitorului sezon, la serviciile unor noi antrenori. Așa, de pildă, Ferencvaros l-a angajat pe Károly Lakat, Diósgyőr Vasas pe Pál Szabo, revenit de curând din R.A.U. unde a funcționat ca antrenor federal, M.T.K. a optat pentru fostul atacant

PROGRAMUL INTERNAȚIONAL AL REPREZENTATIVELOR

- 15 martie: preliminariile turneului U.E.F.A.: Ungaria — Cehoslovacia.
- 26 martie: Cehoslovacia — Ungaria (juniori), preliminariile U.E.F.A.
- 23 aprilie: Ungaria A — Iugoslavia A, Ungaria (juniori) — Iugoslavia (juniori), Iugoslavia B — Ungaria B, Iugoslavia (tinere) — Ungaria (tinere).
- 10 mai: Ungaria — Olanda, campionatul Europei (returul).
- 24 mai: Danemarca — Ungaria, campionatul Europei (returul).
- 21 iunie: întâlnire evaduată cu echipele României.
- 5 septembrie: U.R.S.S. — Ungaria.
- 27 septembrie: Ungaria — R. D. G., campionatul Europei.
- 8 octombrie: Austria A — Ungaria A, Austria (juniori) — Ungaria (juniori), Ungaria B — Austria B, Ungaria (tinere) — Austria (tinere).
- 29 octombrie: R.D.G. — Ungaria, campionatul Europei, Ungaria B — R.D. Germană B, Ungaria (tinere) — R.D. Germană (tinere), R.D. Germană (juniori) — Ungaria (juniori).

BOZSIK: „STILUL LUI INTER ESTE CEL MAI BUN!”

Numit recent conducător tehnic al echipei Honvéd, Bozsik a declarat într-un interviu acordat ziarului budapestan „Népsport”: „Sînt adeptul așezării în teren 1-1-4-2-3. Tot mai multe echipe îl folosesc cu succes, iar exemplul cel mai strălucit ni-l oferă echipa lui Helenio Herrera.

CE ȘANSE DE REALIZARE ARE „SUPERLIGA” EUROPEANĂ?

„Nici distanțele, nici frontierele nu vor fi un obstacol pentru organizarea Superligii” — apreciază Jacques Ferran în „France-Football”.

și finală, singurele etape care atrag un număr suficient de spectatori.

...ȘI REVERSUL MEDALIEI

Desigur însă — și aceasta ar constitui reversul medaliei — echipele participante la Superliga vor trebui să se despartă de campionatele naționale ale țărilor respective. Se apreciază, pe bună dreptate, că numărul mare de jocuri și intensitatea acestora n-ar mai permite jucătorilor și echipelor angajate în Superliga să participe cu șanse de reușită și la campionatele interne.

Pe de o parte, o asemenea situație, izolind jucătorii din Superliga de activitatea internă, i-ar transforma pe aceștia — după cum prezic unii adversarii ai ideii — în niște artiști în genul celor de circ, fără feluri competitive, ceea ce cu vremea ar ajunge să împietzeze asupra clasei lor de joc, îndepărtându-i de esența sportivă, de întrecere, caracteristică fotbalului de campionat. Pe de altă parte, absența marilor cluburi din campionatele naționale ar scădea nivelul valoric al acestora (nemăsurând de pericolul exodului de jucători spre Superliga), ar micșora interesul public pentru campionate, ar aduce o serie de daune morale și materiale fotbalului național, ceea ce desigur că nu e de dorit și de neglijat.

După cum se vede, există o serie de argumente puternice, pro și contra, pe care U.E.F.A., forul de care depinde aprobarea creării Superligii, va trebui să le cîntărească cu multă judiciozitate, înainte de a lua o hotărîre. Dar deocamdată — spre liniștirea celor care sînt printr-o idee înființării Superligii — nici nu s-a ajuns încă la stadiul deciziilor. E vorba doar de proiecte și chiar dacă Superliga are un fervent ambasador la U.E.F.A., în persoana vicepreședintelui acesteia, Agostin Pujol (Spania), el se află în netă minoritate în rîndurile membrilor conducerei forului european.

deea organizării unei noi competiții continentale, „SUPERLIGA” — merită să înlocuiască, ba chiar să devină o expresie a transformării calitative a popularelor și tradiționalelor „C.C.E.” și „Cupa cupelor” — circula cu tot mai multă insistență în cercurile fotbalistice ale Europei apusene.

„Superliga? Ea trebuie neapărat realizată” — a declarat căpitanul echipei Angliei, Bobby Moore. „Ideea e excelentă, Superliga e viitorul fotbalului european” — consideră gazetarul englez Gordon Jeffrie.

„Popularitatea diferitelor competiții continentale conduce spre ideea organizării unui campionat al Europei pentru echipele profesioniste” — spune F. Riera, antrenorul Benficii.

Fază din meciul Vasas — Győr 3-3, partidă disputată în ultima etapă a campionatului R.P. Ungare. Tânărul atacant Puskas face eforturi de a ajunge balonul; Orban privește liniștit, deoarece portarul său Toth a blocat mingea cu siguranță. Dacă pentru locul iastii partida nu mai prezenta importanță, în schimb ea a hotărît titlul de golgeter. Toate cele trei goluri ale echipei Vasas au fost înscrise de Farkas care în acest fel l-a depășit pe Albert la polou.

al reprezentativilor țării, Nándor Hidégkuti, care a acționat ca antrenor la echipa italiană Fiorentina, Honvéd Budapesta îl are acum antrenor pe nu mai puțin vestitul lozsef Bozsik, fost jucător al clubului Ujpest Dozsa se va bucura de conducerea tehnică a lui Lajos Baroti, fost selecționar unic al naționalei Ungariei, Dorog a reopiat pentru Buzánszky, plecat pentru un timp de la club, iar Komlo l-a angajat pe János Szócs, socotit cel mai tânăr antrenor de categoria A din R.P.U. (el are 33 de ani).

COPILOR — INTRARE GRATUITĂ LA MECIURI

Inițiativa aparține organizatorilor din Komlo, care scontează în acest fel pe o apropiere și mai puternică între fotbal și micușii locuitorilor ai orașului. În virtutea acestei măsururi, toți copiii din Komlo vor putea urmări meciurile de fotbal fără alt efort decât acela de a se deplasa la stadion. Se pare că inițiativa va fi îmbrățișată și de alte cluburi de fotbal din țară.

CENTRU COMUN DE PREGĂTIRE

Ca și în anii precedenți, federația de specialitate din R.P.U. a organizat pentru echipele de categoria A un centru comun de pregătire la Tata. În prima jumătate a lunii ianuarie s-au reunit formațiile Vasas Budapesta, Tatabánya, Ferencvaros, Dozsa Ujpest, Vasas Győr, Honvéd, MTK, la care s-au adăugat celelalte echipe. Scopul principal al acestor pregătiri comune este ca toate echipele frunzite să adopte și să perfecționeze sub supravegherea specialiștilor federației, unele elemente principale de tactică.

Să nu se înțeleagă cumva că Honvéd va fi prin aceasta o echipă de apărători. N-ar corespunde nu numai principiilor mele personale, dar nici tradițiilor fotbalului nostru, care întotdeauna s-a caracterizat printr-un stil ofensiv. Vreau să fac din Honvéd o echipă alcătuită din jucători care vor fi pe cit de buni apărători. pe atît de excelenți atacanți. Și cred că voi reuși să realizez acest lucru.”

TOT DESPRE HONVED

Recent, presa de specialitate din Budapesta a relatat, cu multe amănunte, urmările analizei făcute pe marginea comportării echipei Honvéd în campionat. De subliniat că însăși conducerea clubului a cerut presii să facă cunoscute măsurile precum și motivele care le-au determinat. Printre altele este consemnat faptul că 9 jucători de bază al clubului, dintre care, majoritatea, componenți ai loturilor reprezentative, au fost înțărtați pentru dezinteres în pregătire, indisciplină, viață nesportivă, lipsa perspectivelor de creștere valorică etc. Iată numele celor 9 jucători la ale căror servicii Honvéd a renunțat: Ferenc Negrádi (26 ani), György Nagy (24 ani), Sándor Katona (23 ani), Mihalecz Boldizsár (25 ani), Bela Takacs (26 ani), Ferenc Sima (21 ani), Gábor Kanyó (22 ani), Szilárd Csörgő (20 ani) și János Voros (21 ani). În locul acestora, pe lângă cooperarea unor jucători valoroși care și-au manifestat dorința de a evolua în vitror la Honvéd, vor fi promovați cîștiga tineri de mare talent din rîndul juniorilor proprii: Léval, Varga, Gyorovszki, Vári, Polák și Béla Kiss.

Printre măsurile adoptate la sus-numita analiză, s-a mai hotărât ca tribunele stadionului propriu din Kispest să li se adauge încă 5.000 de locuri și tot acolo să se construiască o instalație pentru iluminat.

VĂ PREZENTĂM

A J A X — A M S T E R D A M

Un club pe a cărui carte de vizită, veche de 67 de ani, figurează 11 titluri de campion al Olandei (record al Țărilor de Jos) și nenumărate nume de internaționali, vechi și mai noi, ca Win Andriessen (46 selecționări), Jan de Boer, Dolf Van Kol, Van Dyck, Drager, Pot-harst

Iată însă că din 1960 (data cîștigării celui de-al zecelea titlu) și pînă-n campionatul trecut, a durat „pasa neagră” a echipei din Amsterdam. Eforturile lui Buckingham (acesta era numele antrenorului său englez) n-au dat roadele așteptate. Ascensiunea lui Ajax a reînscut o dată cu preluarea echipei de către fostul ei jucător Rinus Michels în vîrstă de 39 de ani, de 6 ori internațional și profesor de educație fizică (de altfel, această licență este obligatorie pentru toți antrenorii echipelor olandeze din prima categorie). Acesta se bucură de sprijinul noului președinte al clubului, Jaap Van Praag, proprietar al unei firme producătoare de aparate de radio și discuri.

După detronarea rivalului sale, Feyernord, clubul din Amsterdam a pornit asaltul marilor performanțe. În campionatul național, de pildă, după 21 de etape Ajax are următorul bilanț: o singură înfrîngere (la A.D.O., în intervalul meciurilor cu Liverpool), 85 goluri marcate (aproape patru de meci) și 22 primite. (Feyernord se află pe locul următor, la cinci puncte distanțat). Iar în clasamentul golgeterilor pe primele locuri se află trei atacanți de la Ajax: Cruyff — 25

goluri, Nuninga și Swart cu 18 goluri.

Reiese o evidentă preocupare pentru practica carea unui joc ofensiv, fapt dovedit și de maniera în care a eliminat din C.C.E. pe Liverpool, campioana campionatului mondial: 2-2 în deplasare și 5-1 la Amsterdam! Nu este lipsit de interes să remintim o declarație a antrenorului englez Shankly, făcută înaintea primului meci: „La Liverpool vom marca șapte goluri!” Și parcă pentru a-l persifla aceste cuvinte, jucătorii olandezi au oferit adversarilor lor... șapte goluri!

Cîteva amănunte care explică jocul ofensiv al campioanei Olandei:

un sextet de jucători penetranți, cu apetitul golului (cel patru atacanți internaționali: Johann Cruyff — 19 ani, revelația ultimului sezon, Jack Swart, Klaas Nuninga, Piet Keizer și cei doi mijlocași: minusculul Benny Muller, care de patru sezoane este cel mai eficient jucător olandez din linia mediană și Henk Groot, reprofilat pe acest post dînr-un foarte bun atacant realizator). Deși compartimentul apărării este mai slab (se bazează doar pe internaționalul Suurbier și pe cunoscutul jucător iugoslav Vasovic), pînă nu de mult la Partizan

Belgrad), antrenorul a imprimat echipei un joc rapid și constructiv, bazat pe pase scurte, care îi permit păstrarea balonului pînă în momentul pusei decisive, trimise celui mai bine demarcat dintre jucători. Și ceea ce este mai important: Ajax tînde să-și împună jocul în fața oricărui adversar, neîntîmîndu-se de fuma echipelor mari.

De aceea, pe bună dreptate, Ajax a fost considerat revelația sfîrșitului de an 1966, iar evoluția sa în compania Duklei Praga, în cadrul sfîrșitului de finală ale C.C.E., de la începutul lui martie, este așteptată cu interes

De la stînga la dreapta, în picioare: Soetekouw, Pronk, Suurbier, van Duivenbode, Muller, Bals. În rîndul de jos: Groot, Keizer, Swart, Cruyff, Nuninga

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALĂ

Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voicu, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

Sub titlu alături (care, într-un sens larg, înseamnă „ceai, reuniune de ora 5”), ziaristul francez MAX URBINI publică un amplu interviu, în „Football Magazin”, cu câștigătorul „balonului de aur” pe 1966, fotbalistul englez Bobby Charlton.

Reproducem mai jos unele pasaje mai interesante din articolul lui Urbini.

„FIVE O'CLOCK”

LA BOBBY CHARLTON

ELVEȚIENII
ÎȘI VERIFICĂ
ECHIPA

● În vederea jocurilor din campionatul Europei, reprezentativa Elveției va susține la 1 martie un meci de verificare cu echipa Luxemburgului. La 15 februarie, lotul elvețian va face primul antrenament, la Berna, sub conducerea lui Alfredo Foni.

In luna iunie, în Mexic

UN MARE TURNEU INTERNAȚIONAL

● În luna iunie a acestui an va avea loc la Ciudad de Mexico un mare turneu internațional la care în afară de gazde vor mai lua parte trei echipe italiene (A. S. Roma, F. C. Torino și A. S. Cagliari), două spaniole (Valencia și Espanol), două portugheze (Porto și Sporting) și una franceză (Reims).

UN AL TREILEA MECI INTER-REAL LA MARSILIA?

● Un eventual al treilea meci internațional — Real Madrid se va desfășura la 8 martie la Marsilia. Propunerea a fost făcută de echipa spaniolă după ce federația vest-germană, careia i se propusese organizarea acestui meci, a anunțat că nu-l poate găzdui.

ACCIDENTAT ÎN... BAI

● Internaționalul Augusto Silva de la Benfica a fost victima unui accident stupid: a alunecat în baie și a căpatat o serioasă leziune la genunchi care-l face indisponibil o bună bucată de vreme.

RECORDUL LUI REAL MADRID

În etapa de duminică a campionatului spaniol, Real Madrid a realizat un record: cel de-al 19-lea meci în care n-a cunoscut înfrângerea.

Recordul anterior (18 partide fără înfrângere) aparținea aceleiași echipe, din anul 1932.

Victoria de duminică a fost raportată în fața echipei Granada cu 2-0. Actualmente, Real Madrid conduce în clasament cu un total de 32 de puncte (19 meciuri, 13 victorii, șase meciuri egale, nici o înfrângere). Următoarea clasată, Espanol, are 24 de puncte.

SITUAȚIA ÎN CAMPIONATELE DIN EUROPA

● **ANGLIA.** — După 28 de meciuri, conduce Liverpool cu 38 p. urmat de Manchester United cu 37 și Nottingham cu 36 p.

● **ITALIA.** — După 19 etape, Inter pe primul loc (30 p), urmată de Juventus (28), Cagliari și Napoli (cite 25).

● **OLANDA.** — Ajax și-a mărit avansul la 6 puncte. A invins cu 1-0 pe Fortuna, în timp ce următoarea sa, Feyenoord, a făcut doar meci nul (1-1) cu A.D.O.

● **BELGIA.** — Mare surpriză: liderul Anderlecht a fost invins de echipa de pe locul 9, St. Trond, cu 2-1. Avansul lui Anderlecht față de F.C. Bruges a rămas acum de numai 2 puncte: 30 față de 28, după 19 etape.

● **PORTUGALIA.** — Benfica a obținut un senzațional 7-0 în fața lui Guimares și a trecut astfel pe primul loc, grație golaverajului, la egalitate de puncte cu Académica Coimbra (23 p. după 19 etape).

● **GRECIA.** — După etapa a 15-a, Olympiakos (42 p) și-a mărit avansul față de A.E.K. (37 p).

● **SCOTIA.** — Pe primul loc, Celtic cu 39 puncte, urmat de Glasgow Rangers cu 34, dar cu un joc mai puțin.

te exprima pe un teren este să păstrezi un echilibru în orice circumstanță, un echilibru atac-apărare. La Manchester, sistemul nostru de joc e simplu. În apărare adoptăm la început un marcaj individual și plecând de la el improvizăm după împrejurări, cu o notă de acoperire. În atac avem combinații puse la punct de multă vreme dar, desigur, aceasta nu ne împiedică să și improvizăm, în funcție de fază. Se merge prea departe închizându-i pe fotbaliști într-un sistem, fie că se numește 4-2-4, 4-3-3 sau beton. Jocul este colectiv prin natura lui. Nu trebuie să devină colectiv prin obligație.

— Un cuvânt despre apărarea în linie, care ajunge uneori la „mini-football”.

— Este o eroare fundamentală, căci nu se poate baza o tactică pe interpretarea unei reguli de joc (N.N.: regula de ofsaid). Este o formulă defensivă la fel de excesivă ca și betonul.

— Despre beton ce credeți?

— Este o manieră de joc pe care n-o apreciez de loc. Ea limitează, după părerea mea, posibilitățile unei echipe care joacă pentru a nu pierde.

— După dv. se poate adopta o bază defensivă foarte strictă, păstrând în același timp un spirit ofensiv?

— Mă atrageți către Inter, veritabil etalon al acestei metode. Ce cred eu de Inter? Metoda milanezilor este cea mai bună

Bobby Charlton și Matt Busby

din lume pentru a câștiga, dar numai pentru a câștiga. Și dimpotrivă, nu este cea mai spectaculoasă. Cu jucătorii de care dispune, Inter ar putea avea o reputație mult mai strălucită. Dar cum eu sunt realist, tin să adaug că jucând de o manieră mai romantică Inter n-ar ocupa poziția sa actuală. Totul depinde de ce dorești prin fotbal: să seduci sau să câștigi.

— Credeți, deci, că pentru a juca la fel ca Inter trebuie să ai o echipă foarte bună?

— Da. Drama nu este că Inter joacă așa cum joacă ci că alții încearcă să imite echipa lui Herrera, fără a avea mijloacele necesare.

— Să schimbăm subiectul. Care a fost momentul cel mai extraordinar din viața dv.?

— Miracolul de la München, din 1958. Am scăpat de la moarte într-o catastrofa aeriană. Când ai fost aruncat 50 de metri dintr-un avion și te-ai ales doar cu o rană ușoară, resțul existenței îți se pare o joacă. Sunt perfect conștient, dar așa vrea să restabilesc un adevăr. S-a spus că drama de la München m-a marcat teribil, că a avut o influență considerabilă asupra caracterului meu. Este inexact. Viața mea a devenit curind normală. Am jucat meci după meci, 30 de partide în șase luni. Bobby Charlton s-a copț dar nu s-a schimbat.

— Și evenimentul nr. 1 al carierei?

— Se situează bineînțeles în ansamblul C.M. Gândiți poate că a fost clipa când arbitrul a fluierat sfârșitul finalei sau cel când regina Elisabeta a înmănat Cupa lui Bobby Moore, sau când am făcut turul de onoare al învingătorilor. Ei bine, nul! Momentul ciad am avut impresia că sint cel mai fericit dintre toți fotbaliștii a fost acela când Hurst a egalat la 1-1 contra R.F.G. Am simțit atunci o bucurie interioară inimaginabilă. Am înțeles că nimic nu se mai poate întâmpla, că vom fi campioni ai lumii. Da, acel minut este cea mai frumoasă amintire a mea de jucător...

— Să vorbim de Matt Busby, managerul lui Manchester United.

— Pentru mine Matt este un manager extraordinar, care cunoaște fotbalul fără a folosi formule magice, clubul său ca pe propriile buzunare, iar oamenii într-un mod extraordinar. Este un părinte pentru noi toți și ne dă exemple în fiecare clipă. Matt Busby are, după mine, o calitate esențială: el nu subapreciază niciodată pe nimeni. El spune femeii de servici „bună ziua, doamnă”, cu aceeași deferență cu care spune secretarei „vă rog să expediți această scrisoare” sau în ședința Consiliului de administrație a clubului „iată situația lui Manchester United”. Când un om acționează astfel în viață, este deasupra celorlalți.

— Cum se comportă Busby cu jucătorii?

— Îl conduce cu un tact uimitor. Când am câștigat un meci jucând foarte bine, ne strânge mina. Este onoarea supremă. Când am reușit un meci bun, ne spune simplu: „Very good!”. Un singur lucru contează pentru el: să jucăm bine. Căci poți juca bine și totuși să pierzi! Când Matt nu ne spune nici un cuvânt după un meci înseamnă că am fost sub valoarea noastră. Și când ne părăsește spunând: „Ne vedem miine” e o dovadă că am comis nenumerate greșeli.

— Care este părerea dv. asupra marilor vedete ale fotbalului actual?

— Când vorbești despre fotbalul din ultimii zece ani un nume îți vine mereu în minte, acela al lui Pele. Da, Pele este pentru mine „numărul unu” și de o manieră incontestabilă. Este un fotbalist cum n-a existat și cum nu va mai exista mult timp, tinând seamă de evoluția jocului. El are toate calitățile tehnice individuale și știe să fie și echipier în circumstanțe dificile. Pele e însă victima enormei lui reputații și cred că în Anglia a plătit-o de o manieră inadmisibilă. Am convingerea că rivalii lui Pele au venit la Londra cu ideea de a-l distrage pentru a doborî astfel echipa braziliană. Pele primește mereu lovituri, multe lovituri și găsesc că se descurcă admirabil în aceste meciuri care uneori sint adevărate capcane pentru el. S-a spus că Eusebio este un Pele european. Este o formulă fabricată de ziaristi, o formulă seducătoare. Eu cred însă că e greu să-i compari. Primul este o ființă excepțională; cel de-al doilea e un fotbalist de mare clasă dar care nu posedă, cred, calități extraordinare.

— Care a fost cel mai mare fotbalist britanic al tuturor timpurilor?

— Răspunsul e ușor: Stanley Matthews. Alături de el voi situa însă — și nu din originalitate, ci din convingere — un portar: Bert Trautmann de la Manchester City, care n-a avut reputație europeană pentru motivul că echipa lui n-a avut ocazia să se manifeste la acest eșalon. Un alt nume pe care-l evoc cu multă tristețe este acela al tânărului Edwards, dispărut în catastrofa aeriană de la München. Era un mijlocuș excepțional. Ce randament! Când a murit era la începutul unei cariere care l-ar fi dus spre cele mai înalte culmi.

— Îl cunoaștem pe Bobby Charlton fotbalistul. Am vrea să-l cunoaștem și pe omul de fiecare zi.

— Trăiesc foarte simplu. Mă scold dimineața aproape de ora opt iar la 9,30 sint pe „Old Trafford”. Imi fac antrenamentul zilnic până aproape de ora 13. După amiezile mi le petrec în familie, în noua mea locuință situată la Lymm, la opt kilometri de Manchester, într-un ansamblu de verdeață. Citesc mult, ascult discuri, fac plimbări cu mașina, impreună cu soția mea Norma și cu cele două fetițe, Andreea și Suzana. Uneori joc golf, sport care-mi aduce o deosebită decontractare. Sint și amator de spectacole sportive, mai ales de rugby în 13. Regiunea Manchesterului este „regatul jocului de rugby în 13”. Merg adesea pe stadion și asist la jocuri care mă captivează.

— V-ați gândit vreodată să părăsiți Manchesterul?

— Poate că Manchesterul ca oraș, da. Niciodată însă clubul Manchester United unde mă simt ca într-o familie. Aș abandona mai curind fotbalul decît acest club.